

รวมเทศบัญญัติ

เทศบาลตำบลชุมพล

อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

สารบัญ

เทศบัญญัติเรื่อง

หน้า

การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๒	๓ - ๑๑
ควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๒	๑๒ - ๑๙
การใช้ระบบประปาเทศบาลตำบลชุมพล พ.ศ.๒๕๕๒	๒๒ - ๓๐
สถานที่จำหน่ายและสะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๒	๓๑ - ๔๙
การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ.๒๕๕๒	๕๐ - ๕๓
กำหนดค่าตอบแทนการอนุญาตตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.๒๕๕๒	๕๔ - ๕๘
การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ.๒๕๕๔	๖๐ - ๖๔
สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.๒๕๕๔	๖๕ - ๗๙
ตลาด พ.ศ.๒๕๕๔	๘๐ - ๙๕
การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๖	๙๙ - ๑๓๙
การควบคุมกิจการ การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร	๑๔๐ - ๑๔๗

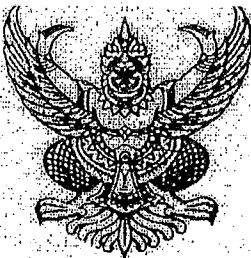
รวมเทศบัญญัติ

๑. เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๒
๒. เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๒

ของ

เทศบาลตำบลชุมพล

อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

ที่ พท 0037.4/03447

ศาลากลางจังหวัดพัทลุง

ถนนราเมศวร์ พท 93000

๑๕ เมษายน 2552

เรื่อง ร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลชุมพล

เรียน นายอำเภอศรีนครินทร์

อ้างถึง หนังสืออำเภอศรีนครินทร์ ที่ พท 0037.4/686 ลงวันที่ 21 เมษายน 2552

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลชุมพล จำนวน 8 ฉบับ

ตามที่อำเภอศรีนครินทร์แจ้งว่า สภาเทศบาลตำบลชุมพลในคราวประชุมสภาเทศบาล สมัยสามัญ สมัยที่ 1 ประจำปี 2552 เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2552 ได้ให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลชุมพล จำนวน 4 เรื่อง เพื่อให้จังหวัดพิจารณา นั้น

อาศัยอำนาจตามมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติม-ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546 ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุงพิจารณาแล้วเห็นชอบร่างเทศบัญญัติ

1. เรื่อง-การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2552
2. เรื่อง การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล พ.ศ. 2552
3. เรื่อง การแต่งผม พ.ศ. 2552
4. เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือการปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2552

ของเทศบาลตำบลชุมพล และให้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาล พร้อมส่งสำเนาเทศบัญญัติที่ได้ประกาศใช้แล้ว ให้จังหวัดอย่างละ 1 ชุด

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งเทศบาลตำบลชุมพลดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอรชุนท์ น้อยบ้านค่าน)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานกฎหมายระเบียบและเรื่องราวร้องทุกข์
โทร. 0-7461-7961-2 ต่อ 141 , 142

เทศบัญญัติ

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. 2552

ของ

เทศบาลตำบลชุมพล

อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

ประกาศเทศบาลตำบลชุมพล

เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. 2552

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลชุมพล โดยความเห็นชอบของ สภาเทศบาลตำบลชุมพล ตามมติที่ประชุมสภาเทศบาลตำบลชุมพล สมัยสามัญ สมัยที่ 1 ประจำปี 2552 เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2552 และ โดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัด พัทลุง แจ้งตามหนังสือ ที่ พท 0037.4/03447 ลงวันที่ 22 เมษายน 2552 จึงได้ตราเทศบัญญัติ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2552 ขึ้น เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลชุมพล อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

อาศัยความตามมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2546 จึงประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2552 รายละเอียดตามเทศบัญญัติ แนบท้ายประกาศนี้

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2552

ลงชื่อ.....

(นายวิภาส นวลพูน)
นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

เทศบัญญัติ

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. 2552

ของ

เทศบาลตำบลชุมพล

อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2552

.....

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล ว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย สำหรับใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลชุมพล

เหตุผล

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 จึงเป็นการสมควรที่จะได้มีการตราเทศบัญญัติเกี่ยวกับ การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ประกอบกับ มาตรา 62 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ จึงต้องตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล ว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2552 ขึ้นเพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลชุมพลต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2552.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 50 (3) และมาตรา 60 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ประกอบกับ มาตรา 18 มาตรา 20 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลชุมพล โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลชุมพล และโดยได้รับความเห็นชอบของ ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง จึงตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2552”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้เมื่อพ้นเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาล ตำบลชุมพลแล้ว

ข้อ 3 ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า สิ่งสกปรก ของสกปรก ของเน่าเปื่อย อุจจาระหรือปัสสาวะ และ หมายความว่ารวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษสินค้า เศษวัสดุ อุตสาหกรรม ภาชนะที่ได้ อาหาร เศษสัตว์ หรือซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น แต่ไม่รวมถึง มูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษ หรือมูลฝอยอันตรายจากโรงงานอุตสาหกรรม

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งไม่ใช่เป็นของเอกชน และ ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งที่สร้างขึ้น อย่างเป็นทางการอื่น ซึ่งบุคคลเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

หมวด 1
บททั่วไป

ข้อ 4 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับทำการเก็บขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับผลประโยชน์ตอบแทน ด้วยการคิดค่าบริการในเขตเทศบาลตำบลชุมพล เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการรับทำการเก็บขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยแทนเทศบาลตำบลชุมพลตามเงื่อนไข และวิธีการที่กำหนดไว้ในสัญญา

ข้อ 5 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ต้องรักษาบริเวณ สถานที่ อาคาร หรือสถานที่อื่นใด ในครอบครองของจนมิให้มีสิ่งปฏิกูลมูลฝอย หรือมีการถ่ายเท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยในประเภทที่ไม่ถูกสุขลักษณะตามสภาพ หรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ

ข้อ 6 ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย หรือสิ่งเประอะเปื้อน ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาต หรือได้จัดไว้ให้โดยเฉพาะ

ข้อ 7 ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่หรือทางสาธารณะ นอกจากภาชนะที่รองรับที่เทศบาลตำบลชุมพลได้จัดไว้

ข้อ 8 ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยปละ ละเลยให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่ดินของคนในสภาพที่ประชาชนอาจเห็นได้จากที่สาธารณะ

หมวด 2
สิ่งปฏิกูล

ข้อ 9 ห้ามมิให้ผู้ใดทำการ ถ่าย เท ขน หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในถังรับ รถเข็น หรือเรือ ขน สถานที่เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูลของเทศบาลตำบลชุมพล เว้นแต่จะเป็นการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลชุมพล ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ 10 ห้ามมิให้ผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปไว้ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะหรือที่เก็บมิดชิด มิให้มีสิ่งปฏิกูลรั่วหรือมีกลิ่นเหม็นออกมาข้างนอก

ข้อ 11 ห้ามมิให้ผู้ใดเท หรือระบายอุจจาระ หรือปัสสาวะจากอาคารหรือยานพาหนะลงในที่หรือทางสาธารณะ

หมวด 3

มูลฝอย

ข้อ 12 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีภาชนะที่รองรับสิ่งปฏิกูลมูลฝอย ในสถานที่ อาคาร หรือสถานที่ใดในครอบครองของตนให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ

ภาชนะรองรับมูลฝอยตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นภาชนะที่ไม่รั่วซึม และมีฝาปิดมิดชิด กันแมลงวันและสัตว์อื่น ๆ ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นชอบ

ข้อ 13 ห้ามมิให้ผู้ใดทำการขน ถ้าย เท คู้ย เขี่ย หรือขุดมูลฝอยในที่รองรับ รถเข็น หรือเรือขน หรือสถานที่เทมูลฝอยใด ๆ ของเทศบาลตำบลชุมพล เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลชุมพล ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ 14 ห้ามมิให้ผู้ใด เท ขน หรือทิ้งสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในภาชนะที่รองรับมูลฝอยที่เทศบาลตำบลชุมพลได้จัดไว้ ไม่ว่าจะจัดตั้งในที่หรือทางสาธารณะหรือในสถานที่เอกชน

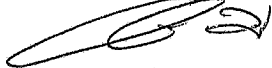
ข้อ 15 ผู้ครอบครองอาคาร หรือที่ดินว่างเปล่าได้ปล่อยให้มูลฝอยและสะสมหมักหมมจำนวนมาก จนก่อให้เกิดเหตุรำคาญ หรือมองเห็นตาก็สาธารณะจะต้องจัดเก็บ ขน ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขภายในกำหนดเวลา เมื่อพ้นกำหนดแล้วผู้ครอบครองสถานที่ หรืออาคารจะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลชุมพลทำการเก็บขนจากสถานที่ดังกล่าว ซึ่งตนครอบครองและต้องเสียค่าธรรมเนียม เก็บขนตามอัตราที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้

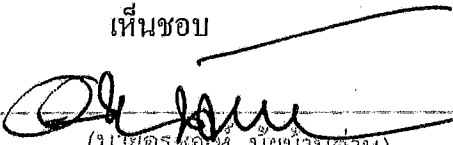
ข้อ 16 การให้บริการของเทศบาลตำบลชุมพล ในการเก็บขนและขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่ใด ๆ ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 17 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตามมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 18 ให้นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎ
ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 4 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2552

ลงชื่อ
(นายวิภาส นวลพุม)
นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

เห็นชอบ
(นายอรุณห์ น้อยบ้านตาน)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง

6. ใบอนุญาตดำเนินกิจการตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535		
ก. รับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ	5,000	
ข. รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ	5,000	

เทศบัญญัติ

เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. 2552

ของ

เทศบาลตำบลชุมพล

อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

ประกาศเทศบาลตำบลชุมพล

เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุมการปล่อยสัตว์หรือเลี้ยงสัตว์

พ.ศ.2552

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลชุมพล โดยความเห็นชอบของ สภาเทศบาลตำบลชุมพล ตามมติที่ประชุมสภาเทศบาลตำบลชุมพล สมัยสามัญ สมัยที่ 1 ประจำปี 2552 เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2552 และ โดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัด พัทลุง แจ้งตามหนังสือ ที่ พท 0037.4/03447 ลงวันที่ 22 เมษายน 2552 จึงได้ตราเทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุมการปล่อยสัตว์หรือเลี้ยงสัตว์ พ.ศ.2552 ขึ้น เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลชุมพล อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

อาศัยความตามมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ 12) พ.ศ.2546 จึงประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุมการปล่อยสัตว์หรือเลี้ยงสัตว์ รายละเอียดตามเทศบัญญัติ แนบท้ายประกาศนี้

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2552

ลงชื่อ.....

(นายวิภาส นวลพุม)
นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

เทศบัญญัติ

เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. 2552

ของ

เทศบาลตำบลชุมพล

อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2552

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล ว่าด้วยควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2552 เพื่อใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลชุมพล

เหตุผล

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 จึงเป็นการสมควรที่จะได้มีการตราเทศบัญญัติเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องอาศัยอำนาจตามนัยมาตรา 60 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และมาตรา 29 มาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 จึงจำเป็นต้องตราเป็นเทศบัญญัตินี้ขึ้นเพื่อใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลชุมพล

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. 2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 29 และมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลชุมพล โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลชุมพล และผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพลไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2552”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลชุมพล

ข้อ 3 เทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

- 1) การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ของทางราชการ
- 2) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ว่าด้วยการประกอบกิจการที่เป็น

อันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงตลอดถึงการให้อาหารเป็นอาจิณ

“ การปล่อยสัตว์ ” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

“ เจ้าของสัตว์ ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของสัตว์หรือรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

ข้อ 5 ให้เทศบาลตำบลชุมพล เป็นเขตการควบคุมเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

- 1) ช้าง
- 2) ม้า
- 3) โค
- 4) กระบือ
- 5) สุกร ✓
- 6) แพะ
- 7) แกะ
- 8) ห่าน
- 9) เป็ด
- 10) ไก่
- 11) สุนัข
- 12) แมว
- 13) งู
- 14) จระเข้
- 15) นก

ข้อ 6 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจประกาศเพิ่มเติมสัตว์เลี้ยงอื่นใดที่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ประชาชนตามความเหมาะสมได้

ข้อ 7 นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1.) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ จัดให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ ต้องจัดให้มีระบบน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ

2) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

3) กำจัดซากสัตว์ที่ตายหรือเป็น และมูลสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ

4) เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองต้องจัดให้มีการสร้างภูมิคุ้มกัน โรคในสัตว์ เพื่อป้องกันโรคติดต่อ

ต่อผู้คน

5) เจ้าของสัตว์ต้องไปทำการสร้างภูมิคุ้มกัน โรคตามกำหนดที่ทางราชการประกาศการเกิดโรคระบาดในสัตว์

6) เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสัตว์จะต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

7) เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสัตว์ จะต้องไม่นำสัตว์เข้าไปเลี้ยงในที่หรือทางสาธารณะ หรือที่สาธารณะ หรือในที่ทางราชการกำหนดไม่ให้ใช้เป็นที่ยังเลี้ยงสัตว์

ข้อ 8 ในกรณีที่มีเหตุการณ์สงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้น เป็น โรคอันตรายแก่สุขภาพ แก่บุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสัตว์ทำการแยก กักขัง ไว้ต่างหากและแจ้งให้เทศบาลตำบลชุมพล หรือต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตว์แพทย์หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย

ข้อ 9 หากปรากฏว่าเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายตรวจพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้ทำการกักขังสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นอย่างน้อย สามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้ว ยังไม่มีผู้ใดมาแสดงตนเป็นเจ้าของ สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลชุมพล แต่ถ้าการกักขังสัตว์นั้น ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้น เงินที่ได้เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการดำเนินการแล้วให้รักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่ได้ขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งแล้ว และเจ้าของสัตว์ได้มาขอรับสัตว์คืนภายในสามสิบวัน ให้คืนเงินส่วนที่เหลือจากหักค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งแก่เจ้าของสัตว์นั้น

ในกรณีที่ไม่ได้ขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งนั้น และเจ้าของสัตว์มารับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลชุมพล ตัวละ 200 บาท/วัน และชำระค่าปรับตามเทศบัญญัติ

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่กักขังในวรรคหนึ่งนั้น เป็น โรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร โดยไม่ต้องรอเจ้าของหรือรอเวลาให้ครบกำหนด สามสิบวัน

ข้อ 10 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจกำหนดเขตควบคุมการปล่อยสัตว์เฉพาะในเขตพื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลชุมพล

ตามความในวรรคหนึ่ง ไม่ให้ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณีหรือเพื่อการขยายพันธุ์

ข้อ 11 เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุม ดูแลสัตว์ของตน มิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ 12 ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตามมาตรา 60 (2) วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 หรือมีความผิดตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 13 ให้นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกคำสั่ง ระเบียบ ตามที่เห็นสมควรเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 4 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2552

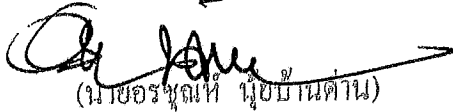
ลงชื่อ

(นายวิภาส นวลพุม)

นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

เห็นชอบ

(นายอรุณเห่ นุ้ยบ้านด่าน)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง

รวมเทศบัญญัติ

๑. เรื่อง การใช้ระบบประปาเทศบาลตำบลชุมพล พ.ศ.๒๕๕๒
๒. เรื่อง สถานที่จำหน่ายและสะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๒
๓. เรื่อง การติดตั้งปอดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ.๒๕๕๒
๔. เรื่อง กำหนดค่าตอบแทนการอนุญาตตามมาตรา ๙ แห่ง
ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.๒๕๕๒

ของ

เทศบาลตำบลชุมพล

อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

ที่ พท 0037.16/ 1545

ที่ว่าการอำเภอศรีนครินทร์
ถนนเพชรเกษม พท 93000

10 สิงหาคม 2552

เรื่อง ขอบความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติตำบลชุมพล

เรียน ประธานสภาเทศบาลตำบลชุมพล

อ้างถึง หนังสือเทศบาลตำบลชุมพล ที่ พท 54001.1/08 ลงวันที่ 22 มิถุนายน 2552

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลชุมพล จำนวน 10 ฉบับ

ตามหนังสืออ้างถึง ที่เทศบาลตำบลชุมพลแจ้งว่า สภาเทศบาลตำบลชุมพลได้พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติตำบลชุมพล จำนวน 5 เรื่อง ในคราวประชุมสภาเทศบาลตำบลชุมพล สมัยสามัญสมัยที่ 2 ประจำปี 2552 ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2552 และรายงานขอความเห็นชอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา นั้น

บัดนี้ จังหวัดแจ้งว่า อาศัยอำนาจตามมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ 12)พ.ศ.2546 ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุงพิจารณาแล้วเห็นชอบ

1. ร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การใช้ระบบประปาเทศบาลตำบลชุมพล พ.ศ.2552
2. ร่างเทศบัญญัติ เรื่อง สถานที่จำหน่ายและสะสมอาหาร พ.ศ.2552
3. ร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ.2552
4. ร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การลดหย่อนภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ.2552
5. ร่างเทศบัญญัติ เรื่อง กำหนดค่าตอบแทนการอนุญาตตามมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.2552

ของเทศบาลตำบลชุมพล และให้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาล พร้อมส่งสำเนาเทศบัญญัติที่ประกาศใช้แล้วให้อำเภอทราบ จำนวน 2 ชุด เพื่ออำเภอจะได้จัดส่งให้จังหวัดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

รอง ผอ.คนสนิท ๑
- เพื่อไปตรวจ

เรียน นายกนกมนตรี บดินดีเขตบอด

เพื่อโปรดทราบ โทร 0-7460-5698

เพื่อโปรดพิจารณา... ลงนาม เมื่อ ๑๐ ส.ค. ๒๕๕๒

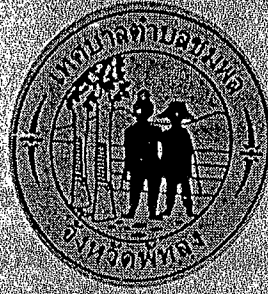
กษัตริย์

(นายบรรเจ็ด ทองชูใจ)

(นายสมเพชร ประทุมทอง)
หัวหน้าฝ่ายศรีนครินทร์

(นายสมเพชร ประทุมทอง)
10 ส.ค. ๕๒

je
(นางนงนุช วีระวรรณ)
เจ้าพนักงานธุรการ
10 ส.ค. 2552

เทศบัญญัติ

เรื่อง การใช้น้ำระบบประปาเทศบาลตำบลชุมพล

พ.ศ.2552

ของเทศบาลตำบลชุมพล

อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

โทร 074 - 635060

ประกาศเทศบาลตำบลชุมพล

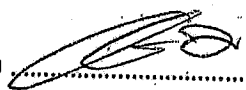
เรื่อง เทศบัญญัติการใช้น้ำระบบประปาเทศบาลตำบลชุมพล พ.ศ.2552

ด้วย เทศบาลตำบลชุมพล อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลชุมพล ตามมติที่ประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ 2 ประจำปี 2552 ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2552 ได้ตราเทศบัญญัติ เรื่อง การใช้น้ำระบบประปาเทศบาลตำบลชุมพล พ.ศ.2552 ขึ้น และ ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง ให้ความเห็นชอบแล้ว แจกตามหนังสืออำเภอศรีนครินทร์ ที่ พท 0037.16/1545 ลงวันที่ 10 สิงหาคม 2552

อาศัยอำนาจตามความนัยมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2546 จึงประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง การใช้น้ำระบบประปาเทศบาลตำบลชุมพล พ.ศ.2552 รายละเอียดตามเทศบัญญัติฯ แนบท้ายประกาศนี้

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 21 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552

ลงชื่อ

(นายวิภาส นวลพุด)

นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

หลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง การใช้น้ำระบบประปาเทศบาลตำบลชุมพล พ.ศ. 2552

.....

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล ว่าด้วยการใช้น้ำประปา สำหรับใช้บังคับในเขตเทศบาล
ตำบลชุมพล

เหตุผล

เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การให้บริการนำประปาแก่ประชาชนจากระบบประปาไฟฟ้าและระบบประปา
ภูเขา ให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนผู้ใช้น้ำให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ประกอบกับเทศบาลตำบลชุมพล ได้
จัดตั้งมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลชุมพล ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการจัดตั้งองค์การบริหาร
ส่วนตำบลชุมพล อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง เป็นเทศบาลตำบลชุมพล ตั้งแต่วันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ.
2551 เป็นต้นไป จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้ขึ้น

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง การใช้น้ำระบบประปาเทศบาลตำบลชุมพล พ.ศ. 2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 เทศบาลตำบลชุมพล โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลชุมพล และผู้ว่าราชการจังหวัด พัทลุง จึงตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัติตำบลนี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง การใช้น้ำประปาเทศบาลตำบลชุมพล พ.ศ. 2552”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลชุมพลแล้ว

ข้อ 3 ในเทศบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเทศบาล พนักงานจ้างหรือผู้ที่นายกเทศมนตรีแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ดูแลกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดตามเทศบัญญัตินี้

“การประปา” หมายความว่า กิจการประปาที่เป็นประปาระบบไฟฟ้าและระบบประปาภูเขาของเทศบาลตำบลชุมพล

“ผู้ขอใช้น้ำ” หมายความว่า บุคคลที่ได้ทำคำร้องขอใช้น้ำประปา ยื่นต่อเทศบาลตำบลชุมพล และยังมีได้ทำสัญญาการใช้น้ำประปาไว้กับเทศบาลตำบลชุมพล

“ผู้ใช้น้ำ” หมายความว่า บุคคลที่ได้ทำคำร้องขอใช้น้ำประปา ยื่นต่อเทศบาลตำบลชุมพล และได้ทำสัญญาการใช้น้ำประปากับเทศบาลตำบลชุมพลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

“การงดจ่ายน้ำ” หมายความว่า การที่ประปาเทศบาลตำบลชุมพล งดจัดส่งและจำหน่ายน้ำให้แก่ผู้ใช้น้ำ จะเป็นด้วยลักษณะหรือวิธีใดก็ตามที่ผู้ใช้น้ำจะไม่ได้รับน้ำใช้ จนกว่าจะได้ทำการขอรับใช้น้ำใหม่

“มาตรวัดน้ำ” หมายความว่า เครื่องวัดปริมาณน้ำที่ได้ใช้หรือสิ้นเปลืองไป

“เครื่องกั้นน้ำ” หมายความว่า ประตุน้ำที่ติดตั้งอยู่หน้ามาตรวัดน้ำ ซึ่งมีไว้สำหรับปิดและเปิดน้ำก่อนที่น้ำจะไหลผ่านมาตรวัดน้ำไปยังท่อภายใน

“เครื่องกั้นน้ำกลับ” หมายความว่า ประตุน้ำที่ติดตั้งอยู่หลังมาตรวัดน้ำ ไว้สำหรับปิดและเปิดมิให้น้ำไหลกลับมายังท่อภายนอก

“ที่ติดตั้งมาตรวัดน้ำ” หมายความว่า สถานที่ที่การประปาเทศบาลตำบลชุมพล กำหนดที่ตั้ง
มาตรวัดน้ำและเครื่องกั้นน้ำ

“อุปกรณ์” หมายความว่า สิ่งของที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการจัดส่งและจำหน่ายน้ำให้แก่ผู้ใช้น้ำ
นอกจากท่อ-ท่อภายใน-ท่อภายนอก

“ท่อ” หมายความว่า ที่สำหรับใช้ในการส่งและจำหน่ายน้ำ

“ท่อภายใน” หมายความว่า ท่อที่ต่อจากมาตรวัดน้ำสู่ในบริเวณสถานที่ใช้น้ำหรืออาคารของ
ผู้ใช้น้ำ

“ท่อภายนอก” หมายความว่า ท่อที่ต่อจากท่อจ่ายน้ำของการประปาเทศบาลตำบลชุมพล ไป
เชื่อมกับมาตรวัดน้ำ

ข้อ 5 การประปาเทศบาลตำบลชุมพล จะส่งน้ำประปาเข้าไปใช้ตามอาคารต่าง ๆ ต่อเมื่อผู้ใช้น้ำทำ
หนังสือสัญญากับการประปาเทศบาลตำบลชุมพลว่าจะปฏิบัติตามเทศบัญญัติ ดังนี้

1) ในการขอใช้น้ำประปา ผู้ขอต้องยื่นคำร้องตามแบบท้ายเทศบัญญัติ และต้องชำระ
ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามท้ายเทศบัญญัตินี้

2) ผู้ขอใช้น้ำประปาเทศบาลตำบลชุมพล ต้องนำสำเนาทะเบียนบ้านฉบับเจ้าบ้าน บัตร
ประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวข้าราชการ หรือบัตรอื่นใดที่ทางราชการออกให้มาแสดงพร้อมกับสำเนา
จำนวน 1 ชุด

ในกรณีผู้ขอใช้น้ำมีชื่อเป็นผู้อาศัยในบ้านหรือบ้านเช่า หรือไม่มีชื่อ จะต้องให้เจ้าของบ้านทำ
หนังสือมอบอำนาจอนุญาตให้ต่อท่อ และติดตั้งมาตรวัดน้ำ มาแสดงต่อการประปาเทศบาลตำบลชุมพล และ
เก็บไว้เป็นหลักฐานหรือผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินแปลงนั้นก็ได้

3) ในการขอใช้น้ำ หากเจ้าของบ้านไม่สามารถยื่นเรื่องกับการประปาเทศบาลตำบลชุมพลด้วย
ตนเอง ต้องทำหนังสือมอบอำนาจให้ผู้อื่นมาขอแทนได้

ข้อ 6 มาตรวัดน้ำ การประปาเทศบาลตำบลชุมพลจะเป็นผู้จัดหา โดยผ่านการตรวจสอบรับรองจาก
กรมการค้ำภายใน ค่าใช้จ่ายของผู้ใช้น้ำจะต้องเสียค่าธรรมเนียมในการติดตั้งมาตรวัดน้ำตามอัตราที่กำหนดท้าย
เทศบัญญัตินี้

ในกรณีการต่อท่อและการติดตั้งมาตรวัดน้ำ จำเป็นต้องขอผ่านบาทวิถีถนนหรือท่อระบายน้ำ ณ ที่ใด
ค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมดังกล่าวผู้ใช้น้ำเป็นผู้จ่าย

มาตรวัดน้ำที่การประปาเทศบาลตำบลชุมพลไปติดตั้ง ให้คิดค่ารักษามมาตรวัดน้ำเป็นรายเดือน ๆ ละ
15 บาท

ข้อ 7 การต่อท่อภายนอกและอุปกรณ์รวมทั้งการติดตั้งมาตรวัดน้ำและเครื่องกั้นน้ำ ผู้หนึ่งผู้ใดจะ
กระทำมิได้ นอกจากการประปาเทศบาลตำบลชุมพล การประปาเทศบาลตำบลชุมพลจะเป็นผู้ดำเนินการ โดย
ผู้ใช้น้ำเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด

สำหรับการต่อท่อและอุปกรณ์ การติดตั้งภายในมาตรวัดน้ำ ให้ผู้ใช้น้ำจัดหาและติดตั้งเองก็ได้ ตาม
คำแนะนำของการประปาเทศบาลตำบลชุมพล

ข้อ 8 ค่าประกันการใช้น้ำ ผู้ใช้น้ำจะต้องชำระเงินเป็นค่าประกันการใช้น้ำไว้กับการประปาเทศบาล ตำบลชุมพล ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 9 เมื่อผู้ใช้น้ำแจ้งการเลิกใช้น้ำ การประปาเทศบาลตำบลชุมพลจะคืนเงินประกันการใช้น้ำเต็มจำนวน หากผู้ใช้น้ำมีหนี้ค้างชำระ การประปาเทศบาลตำบลชุมพลจะหักหนี้ค้างชำระจากเงินประกันการใช้น้ำเต็มจำนวนหนี้ ส่วนที่เหลือการประปาเทศบาลตำบลชุมพลจะคืนให้

ข้อ 10 จำนวนน้ำที่ใช้รวมทั้งน้ำที่รั่วไหลหมดเปลืองไป ตามที่ปรากฏตัวเลขในมาตรวัดน้ำ โดยปกติ จะทำการจดเป็นรายเดือน ถ้ามาตรวัดน้ำเสียหรือชำรุด โดยสาเหตุใด ๆ ซึ่งจะทราบจำนวนน้ำที่ใช้ไปนั้นไม่ได้ การประปาเทศบาลตำบลชุมพลจะคิดคำนวณน้ำที่ใช้ตามจำนวนที่ผู้ใช้น้ำในเดือนที่แล้วมา โดยคิดถัวเฉลี่ย 3 เดือน ก่อนที่ได้ใช้น้ำไปแล้ว (เดือนที่เสียไปไม่นำมาคิดเฉลี่ย) ถ้ามาตรวัดน้ำเสียในเดือนแรกที่เริ่มใช้น้ำ จะคิดคำนวณน้ำที่ได้ใช้ภายหลัง เมื่อการประปาเทศบาลตำบลชุมพลได้เปลี่ยนแปลงมาตรวัดน้ำใหม่แล้ว

ข้อ 11 ในกรณีผู้ใช้น้ำสงสัยว่ามาตรวัดน้ำอาจวัดจำนวนน้ำคลาดเคลื่อน จะยื่นเรื่องขอให้การประปาเทศบาลตำบลชุมพล ตรวจสอบความเที่ยงตรงของมาตรวัดน้ำก็ได้ โดยยื่นความจำนงเป็นลายลักษณ์อักษร เมื่อผลการตรวจสอบปรากฏว่ามาตรวัดน้ำอยู่ในสภาพใช้การได้ดี ผู้ใช้น้ำต้องเสียค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบมาตรวัดน้ำเครื่องละ 15 บาท ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าคลาดเคลื่อนจริง การประปาเทศบาลตำบลชุมพลจะคิดจำนวนน้ำที่ใช้ไปตามความในข้อ 10

ข้อ 12 อัตราค่าน้ำประปา คิดเป็นลูกบาศก์เมตรตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 13 เมื่อการประปาเทศบาลตำบลชุมพลเรียกเก็บค่าน้ำ ค่ารักษามาตรวัดน้ำ ค่าเสียหาย ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดส่งและจำหน่ายน้ำจากผู้ใช้น้ำ หากผู้ใช้น้ำไม่ชำระภายในระยะเวลาที่เรียกเก็บ การประปาเทศบาลตำบลชุมพลจะออกหนังสือเตือนแจ้งหนี้ให้ผู้ใช้น้ำทราบ ผู้ใช้น้ำต้องนำเงินไปชำระให้แก่การประปาเทศบาลตำบลชุมพล ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือเตือนแจ้งหนี้ หากพ้นกำหนดแล้วผู้ใช้น้ำไม่นำเงินไปชำระ การประปาเทศบาลตำบลชุมพลมีสิทธิบังคับจ่ายน้ำได้ทันที และผู้ใช้น้ำยังต้องรับผิดชอบชำระหนี้สินที่ค้างอยู่ทั้งสิ้น

ในกรณีผู้ใช้น้ำประปาถูกงดจ่ายน้ำประปา เนื่องจากค้างชำระค่าน้ำประปาติดต่อกันเกิน 2 เดือน หากผู้ใช้น้ำประสงค์จะขอใช้น้ำในอาคารนั้นอีก ผู้ขอใช้น้ำต้องชำระหนี้คงค้างที่มีอยู่ทั้งหมดให้เรียบร้อยก่อน การติดตั้งมาตรวัดน้ำ การประปาเทศบาลตำบลชุมพลจะคิดค่าธรรมเนียมเฉพาะค่าติดตั้งมาตรวัดน้ำเท่านั้น

ข้อ 14 ผู้ใช้น้ำต้องยินยอมให้การประปาเทศบาลตำบลชุมพล เป็นผู้กำหนดที่ติดตั้งมาตรวัดน้ำและเครื่องกั้นน้ำเพื่อความสะดวกในการจดปริมาณน้ำ การตรวจสอบ การเปลี่ยนแปลง การซ่อมแซมและบำรุงรักษา

ข้อ 15 ผู้ใช้น้ำต้องรับผิดชอบดูแล รักษาทรัพย์สินที่มาตรวัดน้ำและข้อต่อรวมทั้งลวดที่ใช้ร้อยตราให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย ใช้การได้ดีดังนี้

1) ในกรณีที่มาตรวัดน้ำชำรุด เสียหายเพราะเกิดจากการกระทำโดยเจตนาทำลายมาตรวัดน้ำ อันทำให้จดจำนวนน้ำไม่ได้ หรือทำให้ตัวเลขในมาตรวัดน้ำไม่เดินเป็นปกติตามสภาพเดิมที่ติดตั้งไว้หรือมีเจตนากระทำให้มาตรวัดน้ำสูญหายไป การประปาเทศบาลตำบลชุมพลต้องเปลี่ยนแปลงหรือติดตั้งมาตรวัดน้ำ

ใหม่ ผู้ใช้น้ำจะต้องเสียค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการเปลี่ยนแปลงหรือติดตั้งมาตรวัดน้ำใหม่ นอกจากนี้ยังต้องยินยอมให้การประปาเทศบาลตำบลชุมพล เรียกร้องให้ชำระค่าเสียหายเป็นเงินไม่เกิน 1,000 บาท

2) ในกรณีที่มาตรวัดน้ำชำรุดหรือสูญหาย จากการกระทำโดยไม่เจตนา ผู้ใช้น้ำต้องชำระค่ามาตรวัดน้ำที่เปลี่ยนแปลงใหม่ และจะต้องเสียค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการซ่อมแซมมาตรวัดน้ำแล้วแต่กรณีรวมทั้งค่าใช้จ่ายในการติดตั้ง

3) ในกรณีมาตรวัดน้ำชำรุด เสียหายโดยอายุการใช้งานหรือธรรมชาติ การประปาเทศบาลตำบลชุมพลจะเปลี่ยนแปลงมาตรวัดน้ำให้ใหม่โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

ข้อ 16 ถ้าท่อภายในและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ต่อหรือติดตั้งอยู่ภายในมาตรวัดน้ำเกิดชำรุดรั่วไหล ผู้ใช้น้ำต้องจัดการซ่อมแซมเองโดยเร็วที่สุด และต้องชำระค่าน้ำที่สูญหายไปในการนี้ด้วย

ข้อ 17 ในกรณีที่มีการลักขโมยน้ำไม่ว่ากรณีใด ๆ ต้องเสียค่าปรับไม่เกิน 1,000 บาท

ข้อ 18 เมื่อผู้ใช้น้ำจะเลิกใช้น้ำหรือย้ายสถานที่อยู่ หรือโอนให้ผู้อื่น ต้องแจ้งให้การประปาเทศบาลตำบลชุมพลทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน

ข้อ 19 ในกรณีที่ผู้มาใหม่ในสถานที่ของผู้ใช้น้ำเดิม ประสงค์จะเป็นผู้ขอใช้น้ำแทนผู้ใช้น้ำเดิมหรือประสงค์จะรับช่วงการใช้น้ำต่อไป ผู้เข้ามาใหม่ต้องแจ้งความจำนงขอรับใช้น้ำต่อการประปาเทศบาลตำบลชุมพลโดยไม่ชักช้า การประปาเทศบาลตำบลชุมพลจะพิจารณาให้สิทธินั้นก็ได้ หากมิได้แจ้ง การประปาเทศบาลตำบลชุมพลมีสิทธิจึงจ่ายน้ำ

ในกรณีที่ผู้เข้ามาใหม่ได้ใช้น้ำแทนผู้ใช้น้ำเดิมแต่มิได้แจ้งให้การประปาเทศบาลตำบลชุมพลทราบ หากการประปาเทศบาลตำบลชุมพลตรวจพบและแจ้งให้ทราบ ผู้เข้ามาอยู่ใหม่ต้องติดต่อขอเป็นผู้ใช้น้ำหรือขอรับช่วงการใช้น้ำเดิมภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง หากพ้นกำหนดนี้การประปาเทศบาลตำบลชุมพลงดจ่ายน้ำได้

ข้อ 20 สถานที่ใดเคยต่อท่อใช้น้ำอยู่ก่อนแล้วแต่ได้ยกเลิกไป ภายหลังมีผู้ขอใช้น้ำอีก ผู้ใช้น้ำจะต้องเสียค่าธรรมเนียมในการติดตั้งมาตรวัดน้ำให้แก่การประปาเทศบาลตำบลชุมพล

ข้อ 21 ห้ามผู้ใช้น้ำประปาขายหรือแจกจ่ายผู้ใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากการประปาเทศบาลตำบลชุมพลเป็นลายลักษณ์อักษร หากผู้ใช้น้ำฝ่าฝืนข้อห้ามนี้ การประปามีสิทธิจึงจ่ายน้ำได้

ข้อ 22 หากผู้ใช้น้ำ ใช้เครื่องสูบน้ำหรือเครื่องมืออื่นใดสูบน้ำโดยตรงจากท่อจ่ายน้ำของการประปาเทศบาลตำบลชุมพล หรือต่อตรงจากท่อภายใน หากผู้ใช้น้ำฝ่าฝืนข้อห้ามนี้ การประปาเทศบาลตำบลชุมพลมีสิทธิจึงจ่ายน้ำได้

ข้อ 23 ผู้ใช้น้ำต้องอำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ในการเข้าไปตรวจสอบท่อและอุปกรณ์มาตรวัดน้ำภายในเขตสถานที่ของผู้ใช้น้ำเมื่อมีเหตุอันสมควร

ข้อ 24 ถ้ามีท่อที่รับมาจากแหล่งน้ำอื่น เช่น น้ำฝน น้ำบ่อ ฯลฯ ท่อน้ำใช้นั้นต้องแยกต่างหากจากท่อภายใน

ข้อ 25 ถ้าผู้ใช้น้ำทำการฝ่าฝืนเทศบัญญัติ หรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำตักเตือนโดยชอบของการประปาเทศบาลตำบลชุมพล การประปาเทศบาลตำบลชุมพลทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะงดส่งน้ำให้ใช้ได้

ข้อ 26 ผู้ใช้น้ำที่ทำคุณประโยชน์ให้แก่กิจการประปาเทศบาลตำบลชุมพล อาทิ อุทิศที่ดินเพื่อกิจการประปา เป็นต้น จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียค่าน้ำประปา โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลชุมพล โดยกระทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยให้ได้รับการตกทอดถึงทายาทด้วย ทั้งนี้การได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียค่าน้ำประปาจะต้องไม่เกิน 10 ลูกบาศก์เมตรต่อเดือน ถ้าหากเกินจำนวนที่กำหนดไว้ ผู้ใช้น้ำจะต้องเป็นผู้ชำระค่าน้ำประปาในส่วนที่เกิน

ข้อ 27 ให้นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 21 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552

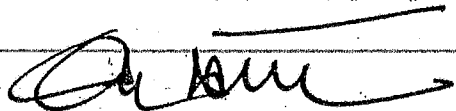
ลงชื่อ

(นายวิภาส นवलพุด)

นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

เห็นชอบ

(นายอรุณห์ น้อยบ้านค่าน)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง

ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง

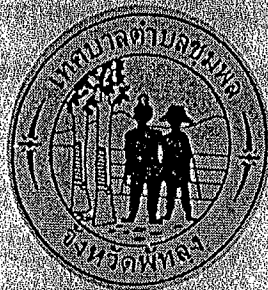
เอกสารแนบท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง การใช้น้ำประปาเทศบาลตำบลชุมพล พ.ศ. 2552

อัตรากำน้ำประปา

จำนวนหน่วย	ลูกบาศก์/บาท	หมายเหตุ
<u>ระบบไฟฟ้า</u> 1 ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป	5 บาท	ค่ารักษามาตรวัดน้ำ 15 บาท/เดือน
<u>ระบบประปาภูเขา</u> 1 ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป	2 บาท	

อัตรากำธรรมเนียมการใช้น้ำประปา

1. ค่าติดตั้งมาตรวัดน้ำ	100 บาท
2. ค่าประกันการใช้น้ำ	
- มาตรวัดน้ำ ขนาด 0 ½ นิ้ว	100 บาท
- มาตรวัดน้ำ ขนาด 0 ¾ นิ้ว	200 บาท
- มาตรวัดน้ำ ขนาด 0 1 นิ้ว	400 บาท

เทศบัญญัติ

เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสะสมอาหาร

พ.ศ.2552

ของเทศบาลตำบลชุมพล

อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

โทร 074 - 635060

เรื่อง เทศบัญญัติ สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 2552

ด้วย เทศบาลตำบลชุมพล อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง โดยความเห็นชอบของสภา
เทศบาลตำบลชุมพล ตามมติที่ประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ 2 ประจำปี 2552 ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน
2552 ได้ตราเทศบัญญัติ เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 2552 ขึ้น และ ผู้ว่า
ราชการจังหวัดพัทลุง ให้ความเห็นชอบแล้ว แจ้งตามหนังสืออำเภอศรีนครินทร์ ที่ พท 0037.16 / 1545
ลงวันที่ 10 สิงหาคม 2552

อาศัยอำนาจตามความนัยมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง
(ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 จึงประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร
พ.ศ. 2552 รายละเอียดตามเทศบัญญัติฯ แนบท้ายประกาศนี้

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 21 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552

ลงชื่อ

(นายวิภาส นवलพุด)
นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

หลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 2552

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร สำหรับใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลชุมพล

เหตุผล

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 จึงเป็นการสมควรที่จะได้มีการตราเทศบัญญัติเกี่ยวกับ สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ประกอบกับ มาตรา 60 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ จึงต้องตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 2552 ขึ้นเพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลชุมพล ต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล

เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 2552

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 (2) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 มาตรา 40 มาตรา 48 มาตรา 50 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลชุมพล โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลชุมพล และผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพลไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 2552 ”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลชุมพล แล้ว 7 วัน

ข้อ 3 บรรดาเทศบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือ คำสั่งใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือ ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น ” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลชุมพล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข ” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“พนักงานเจ้าหน้าที่ ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“อาหาร ” หมายความว่า อาหารตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีโต๊ะหรือทางสาธารณะที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหาร หรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

“สถานที่สะสมอาหาร ” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีโต๊ะหรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสด หรือของแห้ง หรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใดซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำ ประกอบ หรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งที่สร้างขึ้น
 ใช้อื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นเอกชนและประชาชน
 สามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้า
 ประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบ หรือปรุงแล้ว หรือเสียบ่าย ทั้งนี้
 ไม่ว่ามีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้
 ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำ หรือครั้งคราวตามวันที่กำหนด

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระ หรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็น
 สิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่
 อาหาร ถัง ถังน้ำหรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และ
 รวมรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

ข้อ 5 ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่
 เกิน 200 ตารางเมตร และมีใช่เป็นการขายของในตลาด ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถ้า
 สถานที่ดังกล่าวมีพื้นที่ไม่เกิน 200 ตารางเมตร ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอหนังสือรับรองการ
 แจ้งก่อนจัดตั้ง

ผู้ใดตั้งหรือใช้สถานที่เอกชนเป็นที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารอยู่ก่อนเทศบัญญัตินี้ใช้
 บังคับ ต้องขอรับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่
 เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

ข้อ 6 ความในข้อ 5 ไม่ให้ใช้บังคับแก่การประกอบการดังนี้

- 1) การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- 2) การขายของในตลาด
- 3) การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ 7 ผู้ใดได้รับใบอนุญาตหรือได้รับหนังสือการแจ้งให้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่
 สะสมอาหารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ก. สถานที่สะสมอาหาร ต้องมีลักษณะดังนี้

1. ไม่ตั้งอยู่ในที่น้ำจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ เช่น ใกล้ชิดกับที่ฝังหรือเก็บศพ ที่เท
 หรือทิ้งสิ่งปฏิกูล ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่นใด ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า
 อันตรายต่อสุขภาพ
2. พื้นทำด้วยวัสดุถาวรและน้ำขังอยู่ไม่ได้ ทำความสะอาดง่าย

3. จัดให้มีรายงานน้ำ ทำด้วยวัสดุถาวร เพื่อให้ น้ำไหลไปสู่รางระบายน้ำสาธารณะ หรือบ่อรับน้ำได้สะดวก ตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข ได้กำหนดหรือตามคำสั่ง ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
4. จัดให้มีแสงสว่างและทางระบายอากาศเพียงพอตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข เห็นชอบและตามหลักเกณฑ์มาตรฐานที่เทศบาลตำบลชุมพลกำหนด
5. จัดให้มีส้วมที่ได้สุขลักษณะจำนวนเพียงพอและตั้งอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงาน สาธารณสุขเห็นชอบและตามหลักเกณฑ์มาตรฐานที่เทศบาลตำบลชุมพลกำหนด
6. ถ้าจะขอย้ายหรือเปลี่ยนแปลงสถานที่ประกอบการค้า และทำให้สุขลักษณะของ สถานที่เปลี่ยนแปลง ไปด้วยแล้ว จะต้องรับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน
7. จัดให้มีที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องตามสุขลักษณะ
8. ปฏิบัติการอื่น ๆ ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและตามระเบียบข้อบังคับของเทศบาล ตำบลชุมพล

ข. สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. จัดสถานที่และปฏิบัติให้มีลักษณะตามข้อ ก. (1) – (7)
2. จัดให้มีโต๊ะ เก้าอี้ หรือที่นั่งอย่างอื่นซึ่งมีสภาพแข็งแรง ให้สะอาดและมีระเบียบ เรียบร้อยอยู่เสมอ
3. ผนังและบริเวณที่ปรุงอาหาร ต้องมีผิวเรียบดูดซึมน้ำและทำความสะอาดง่ายและ การบริโภคไว้ให้เพียงพอ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
4. จัดให้มีภาชนะและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ในการประกอบ ปรุง การเก็บ และการ บริโภคไว้ให้เพียงพอ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
5. จัดให้มีที่สำหรับทำความสะอาด ภาชนะ และอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ให้เพียงพอ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
6. จัดให้มีที่สำหรับล้างมือที่ได้สุขลักษณะและจำหน่ายเพียงพอ ตามคำแนะนำของ เจ้าพนักงานสาธารณสุข
7. จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ รวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญ เนื่องจากการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง และเก็บอาหาร
8. จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่ง ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
9. ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ การพ่นน้ำ โสโครกหรือที่ดักไขมัน หรือการ กระทำอื่นใดอันเป็นการกำจัดส่ง โสโครก ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงาน

สาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่งของ
เทศบาลตำบลชุมพล

ข้อ 8 อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบการต้องมีหลักฐานแสดงว่าสามารถใช้ประกอบการนั้นได้
โดยถูกต้องตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ 9 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจผ่อนผันให้ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ขอรับหนังสือรับรองการแจ้ง งด
เว้นการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 7 และข้อ 8 เพียงเท่าที่เห็นสมควรหรือจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร
เพื่อให้เหมาะสมแก่กิจการซึ่งให้ควบคุม นั้น ทั้งนี้การผ่อนผันนั้นต้องไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนถึงสุขภาพ
อนามัยของประชาชน

ข้อ 10 ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องรักษาสถานที่และของใช้ทั้งหมดให้
สะอาด เรียบร้อย รวมทั้งการเก็บ ขน และการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ดังต่อไปนี้

- 1) รักษาสถานที่ให้สะอาดอยู่เสมอ
- 2) จัดให้มีที่รับรองมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ได้สุจริตลักษณะ
- 3) กำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลตามข้อบังคับของท้องถิ่นตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ
หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- 4) รักษาส่วนให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ
- 5) ถ้ามีสัตว์ที่จะฆ่าเป็นอาหารต้องแยกให้อยู่ในที่อันเหมาะสม
- 6) จัดสิ่งของเครื่องใช้ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ
- 7) ปฏิบัติการอื่น ๆ ให้ต้องด้วยสุจริตลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือ
ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบข้อบังคับของเทศบาลตำบลชุมพล

ข้อ 11 ในการขาย ทำ ประกอบ ปิ้ง และสะสมอาหาร หรือน้ำแข็งต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- 1) วาง เก็บ หรือสะสมอาหารในที่สะอาดซึ่งป้องกันสัตว์นำโรคได้
- 2) ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้ง หรือผู้ประกอบการต้องแต่งกายให้
สะอาดเรียบร้อย
- 3) ในกรณีมีผ้าเย็บบริการ ต้องทำให้สะอาดและผ่านการทำความร้อนฆ่าเชื้อโรคให้ถูกต้อง
ด้วยสุจริตลักษณะ
- 4) จัดให้มีน้ำสะอาดไว้ให้เพียงพอ
- 5) ใช้เครื่องมือปกปิดอาหาร ตลอดถึงภาชนะเครื่องใช้สำหรับ ทำ ประกอบ ปิ้ง อาหารให้
ป้องกันฝุ่นละออง และสัตว์นำโรคได้ ตลอดจนรักษาเครื่องใช้ปกปิดให้สะอาด และใช้
การได้คืออยู่เสมอ
- 6) ใช้ภาชนะที่สะอาด สำหรับใส่หรือปรุงอาหาร โดยรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ
- 7) การทูป บดน้ำแข็ง ต้องระมัดระวังความสะอาด และป้องกันมิให้มีเสียงอันเป็นเหตุ
รำคาญแก่ผู้อื่น

- 8) เก็บน้ำแข็งไว้ในที่ถูกสุขลักษณะแตกต่างหากจากอาหารอื่น
- 9) ใช้ภาชนะหรือวัตถุที่สะอาดใส่ หรือห่ออาหาร หรือน้ำแข็งให้แก่ผู้ซื้อ
- 10) ไม่จ้างหรือใช้บุคคลที่ป่วย หรือมีเหตุควรเชื่อว่าป่วยเป็นโรคติดต่อทำการประกอบ ปรุง ขยายอาหารหรือน้ำแข็ง
- 11) ไม่ขายอาหารให้ผู้ป่วยที่เป็นโรคติดต่อที่มีสภาพน่ารังเกียจ บริโภคในสถานที่ที่ได้รับอนุญาต
- 12) ปฏิบัติการอื่น ๆ ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบข้อบังคับของเทศบาลตำบลชุมพล

ข้อ 12 ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องไม่เป็นโรคติดต่อ และไม่จ้างให้บุคคลที่ป่วยหรือมีเหตุเชื่อว่าป่วยเป็นโรคติดต่อ จำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง เก็บอาหาร

ข้อ 13 ผู้ใดประสงค์จะขอจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกิน 200 ตารางเมตร และมีใช้เป็นการขายของในตลาด จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / สำราขการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (2) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (3) อื่นๆ ตามที่เทศบาลตำบลชุมพล ประกาศกำหนด

ในกรณีสถานที่ตามวรรคหนึ่งมีพื้นที่ไม่เกิน 200 ตารางเมตร ให้แจ้งต่อพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้ง พร้อมกับหลักฐานต่าง ๆ เช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งก่อนจัดตั้ง เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้งให้ออกใบรับแจ้งการจัดตั้งสถานที่แก่ผู้แจ้ง เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการประกอบกิจกรรมตามที่แจ้งเป็นการชั่วคราว ในระหว่างที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังมิได้ออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ตามที่ขอ

ข้อ 14 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขออนุญาตแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาต หรือ มีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบ ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่รับคำขอ

แต่ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น รวบรวมความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมด แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นจะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ให้ส่งคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายใน 15 วัน นับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่อาจออกใบอนุญาต หรือ ยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกิน 15 วัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้ง ให้ผู้ขออนุญาตทราบ ก่อนกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วแต่กรณี

ข้อ 15 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบการแจ้งแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามแบบที่กำหนดไว้ให้ออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งทราบภายใน 7 วันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการแจ้ง

ในใบรับแจ้งหรือหนังสือรับรองการแจ้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้แจ้งหรือผู้ได้หนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

กรณีแจ้งไม่ถูกต้อง หรือ ไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ผู้แจ้งทราบภายใน 7 วันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการแจ้ง ถ้าผู้แจ้งไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายใน 7 วันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการแจ้งจากพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้การแจ้งของผู้แจ้งเป็นอันสิ้นสุด แต่ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการแก้ไขภายในที่กำหนดแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายใน 7 วันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการแจ้ง

ข้อ 16 ใบอนุญาตให้มีอายุ 1 ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตเทศบาลตำบลชุมพลเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้งจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นสุด เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้มีอำนาจจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต

การขอต่อใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตาม ข้อ 10 ; ข้อ 11 ; ข้อ 12 และ ข้อ 13

ข้อ 17 เมื่อผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป หรือโอนกิจการให้แก่บุคคลอื่นให้ยื่นคำร้องบอกเลิกกิจการ หรือการโอนกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันเริ่มหรือโอนกิจการ

ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งประสงค์จะแก้ไขใบรายการอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง ให้ยื่นคำร้องขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 18 ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งต้องแสดงใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ

ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอใบแทนใบอนุญาต ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

1) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

2) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ 19 การออกใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งใหม่ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

1) ออกใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งให้ประทับตราสีแดง คำว่า "ใบ แทน" กำกับไว้ด้วยและให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

2) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิม ระบุสาเหตุแห่งการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของ ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิม แล้วแต่กรณีและเล่มที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต หรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง

ข้อ 20 ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ ภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แจ้ง ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้แจ้งแล้วแต่กรณี ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่ผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้แจ้งจะได้ยกเลิกการดำเนินกิจการนั้น ก่อนถึงกำหนดการที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

ถ้าผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ 21 ให้ผู้รับหนังสือรับรองการแจ้งชำระค่าธรรมเนียมเป็นรายปี นับแต่วันออกหนังสือรับรองการแจ้งหรือวันครบกำหนดซึ่งชำระค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ข้อ 22 ในกรณีที่ผู้ดำเนินกิจการใดดำเนินกิจการตามที่ระบุไว้ในเทศบัญญัตินี้ โดยไม่แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และ เคยได้รับโทษ ในความคิดนี้มาแล้วครั้งหนึ่งยังฝ่าฝืนดำเนินกิจการ โดยมีได้แจ้งต่อเจ้าพนักงาน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้ดำเนินการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถ้ายังฝ่าฝืนอีกให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งห้ามการดำเนินกิจการนั้น ไว้ตามเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่เกินสองปี

ข้อ 23 เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และเทศบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุขและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้

1) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบกิจการพิจารณา

2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้ง หรือการแจ้ง หรือหลักหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร หรือสถานที่นั้น

3) แนะนำให้ผู้ได้รับอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

4) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อไปทำลายในกรณีจำเป็น

5) เก็บ หรือนำสินค้าสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ที่เป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ 24 หากผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการที่จะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่พนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่จะเป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ 25 ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีผลกระทบใด ๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัตินี้ ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไข หรือระงับเหตุ นั้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุ นั้น ได้ตามสมควร แล้วแจ้งให้พนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ 26 ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร ไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกิน 15 วัน

ข้อ 27 เจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้มีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่า

- 1) ผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งถูกสั่งพักใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งมาแล้วสองครั้งติดต่อกัน และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้งอีก
- 2) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า ได้กระทำความผิดตามเทศบัญญัตินี้

3) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งเทศบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้งในเรื่อง ข้อกำหนดหรือคำสั่งใด ๆ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ตามที่ได้รับอนุญาตและ การปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพประชาชน หรือมีผลกระทบต่อภาวะ ความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ 28 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งจะขอรับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรอง การแจ้งสำหรับประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนด 1 ปี นับแต่วันที่ถูกเพิกถอน

ข้อ 29 การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ 14 และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ 23 ให้ ทำเป็นหนังสือหนังสือแจ้งให้ผู้แจ้งหรือผู้ดำเนินการทราบ

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารหยุดดำเนิน กิจการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ ได้รับใบอนุญาตแล้วแต่กรณี

ข้อ 30 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามข้อ 14 ข้อ 23 ข้อ 25 หรือมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตตาม ข้อ 15 หรือ ไม่อนุญาตให้ต่อใบอนุญาต ตาม ข้อ 16 วรรคสอง หรือเพิกถอนใบอนุญาตตาม ข้อ 28 หรือ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่ง ตามข้อ 26 ถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิ อุตธรณ์ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

ข้อ 31 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ ตามเทศบัญญัตินี้หรือพระราชบัญญัติที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 32 ผู้ได้รับใบอนุญาตตั้งหรือใช้สถานที่เอกชนเป็นสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหารก่อน ใช้เทศบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นยังคงประกอบกิจการนั้นได้ต่อไปเสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาต หรือเป็นผู้ได้แจ้งและ ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งตามเทศบัญญัตินี้แล้ว แต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุและผู้นั้นยังคงประสงค์ ดำเนินกิจการต่อไป ผู้นั้นจะต้องมาดำเนินการขอรับใบอนุญาต ตามเทศบัญญัตินี้ ก่อนการดำเนินการ

ข้อ 33 ให้นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลชุมพล รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ 21 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552

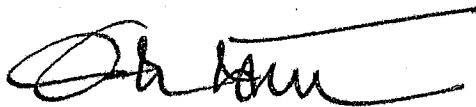
ลงชื่อ

(นายวิภาส นวลพุม)

นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

เห็นชอบ

(นายอรชุนท์ นู้ยบ้านด่าน)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง

อัตราค่าธรรมเนียมการออกหนังสือรับรองการแจ้ง
จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร

ลำดับที่	ประเภท	จำนวนเงิน
1.	สถานที่ใช้ประกอบการค้ามีพื้นที่ไม่เกิน 10 ตารางเมตร	200
2.	สถานที่ใช้ประกอบการค้ามีพื้นที่เกินกว่า 10-25 ตารางเมตร	400
3.	สถานที่ใช้ประกอบการค้ามีพื้นที่เกินกว่า 25-50 ตารางเมตร	800
4.	สถานที่ใช้ประกอบการค้ามีพื้นที่เกินกว่า 50-200 ตารางเมตร	1,000

อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต
จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร

ลำดับที่	ประเภท	จำนวนเงิน
1.	สถานที่ใช้ประกอบการค้ามีพื้นที่เกินกว่า 200-300 ตารางเมตร	1,200
2.	สถานที่ใช้ประกอบการค้ามีพื้นที่เกินกว่า 300-400 ตารางเมตร	1,400
3.	สถานที่ใช้ประกอบการค้ามีพื้นที่เกินกว่า 400-500 ตารางเมตร	1,600
4.	สถานที่ใช้ประกอบการค้ามีพื้นที่เกินกว่า 500-600 ตารางเมตร	1,800
5.	สถานที่ใช้ประกอบการค้ามีพื้นที่เกินกว่า 600 ตารางเมตรขึ้นไป	2,600

ใบแจ้ง

เพื่อการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร
พื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร

เลขรับที่...../.....

เลขที่.....

ทำที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน เจ้าพนักงานท้องถิ่น(นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล)

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ขอแจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งการจัดตั้งสถานที่จำหน่าย

อาหาร/สถานที่สะสมอาหาร ประเภท.....พื้นที่.....ตารางเมตร

ใช้ชื่อสถานที่ประกอบการ.....ตั้งอยู่เลขที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ผู้จัดการสถานที่ประกอบการนี้ชื่อ (นาย นาง นางสาว).....

อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....

การแจ้งครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติตามเทศบัญญัติ เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.
๒๕๕๒ ข้อ ๑๓ วรรคสอง และข้าพเจ้ายินยอมให้เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลชุมพล เข้าตรวจสอบสถานที่
ที่จะจัดตั้งดังกล่าว

ในการแจ้งครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้รับใบแจ้งชั่วคราวให้ประกอบกิจการในระหว่างที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังมีได้
ออกหนังสือรับรองการแจ้งแล้ว

(ลงชื่อ).....

(.....)

ผู้แจ้ง

เลขที่ พท...../.....

ทำที่.....

ใบแจ้งชั่วคราว

เพื่อประกอบกิจการจำหน่ายอาหาร/สะสมอาหาร

พื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร

ตามที่ (นาย นาง นางสาว).....อายุ.....ปี
 เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อยู่บ้านเลขที่..... ต.รอก/ชอย.....
 ถนน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....
 โทรศัพท์.....

ได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร/สถานที่
 สะสมอาหารประเภท.....พื้นที่.....ตารางเมตร
 ชื่อสถานที่ประกอบการ.....ตั้งอยู่ที่.....
 ต.รอก/ชอย..... ถนน..... ตำบล..... อำเภอ.....
 จังหวัด..... โทรศัพท์.....

โดยมีผู้จัดการสถานที่ประกอบการชื่อ (นาย นาง นางสาว).....
 อายุ.....ปี เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อยู่บ้านเลขที่..... ต.รอก/ชอย.....
 ถนน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....
 โทรศัพท์.....

ดังรายละเอียดตามใบแจ้งเลขที่..... นั้น

บัดนี้ เทศบาลตำบลชุมพล ได้ออกใบรับแจ้งชั่วคราวเพื่อการประกอบกิจการตามที่แจ้งได้จนกว่าผู้แจ้ง
 จะได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง หรือจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งการให้การแจ้งดังกล่าวสิ้นผล

ให้ไว้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(.....)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เล่มที่.....เลขที่.....ปี.....

หนังสือรับรองการแจ้ง

การตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร

ที่ พท...../..... เทศบาลตำบลชุมพล

อนุญาตให้.....เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....

อยู่บ้าน/สำนักงานเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....

ข้อ ๑ จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร
ค่าธรรมเนียม.....บาท(.....)

ใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

โดยใช้ชื่อสถานที่ประกอบการว่า.....พื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร

จำนวนคนงาน.....คน ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....

ข้อ ๒ ผู้แจ้งได้มีการปฏิบัติครบถ้วนดังนี้

ปฏิบัติตามเทศบัญญัติตำบลชุมพล เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๒ และ
ปฏิบัติการอื่น ๆ โดยความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข และ ชำระค่าธรรมเนียมสำหรับการดำเนิน
กิจการที่ต้องแจ้งนี้ภายในเวลาที่กำหนดทุกปี

ข้อ ๓ ผู้แจ้งต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข โดยเฉพาะ ดังต่อไปนี้

(๑).....

(๒).....

ผู้แจ้งต้องชำระค่าธรรมเนียมการแจ้งภายในวันที่.....เดือน.....ของทุกปี

ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(.....)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำขอรับใบอนุญาต

จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร ในอาคารหรือพื้นที่ใด

ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ขออื่นคำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารประเภท

.....ต่อ นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้วคือ

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

๖.

แผนผังที่ตั้งสถานประกอบกิจการ โดยสังเขป

ขอรับรองว่าข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)

คำขอต้ออายุ

ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปีเชื้อชาติ.....สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอต้ออายุใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารประเภท.....

เล่มที่.....เลขที่.....ปี.....ต่อ นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้า ได้แนบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว คือ

๑ ใบอนุญาต.....

๒.....

๓.....

๔.....

๕.....

๖.....

ขอรับรองว่าข้อความในใบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอต้ออายุใบอนุญาต

(.....)

ใบอนุญาต

จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร พื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร
เล่มที่.....เลขที่.....ปี.....

อนุญาตให้.....สัญชาติ.....
อยู่บ้าน/สำนักงาน เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ข้อ ๑ จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารประเภท.....
ค่าธรรมเนียม.....บาท (.....) ใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....
เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... โดยใช้ชื่อสถานประกอบการว่า.....
พื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....
ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด..... โทรศัพท์..... โทรสาร.....

ข้อ ๒ ผู้ได้รับใบอนุญาต ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขโดยเฉพาะ ดังต่อไปนี้

- (๑).....
- (๒).....

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

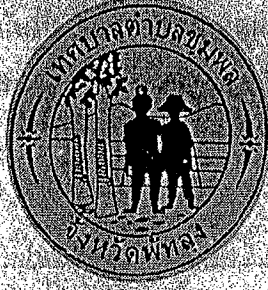
(ลงชื่อ).....
(.....)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

การต่ออายุใบอนุญาต
ครั้งที่.....
ให้ต่ออายุใบอนุญาตฉบับนี้จนถึง
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ค่าธรรมเนียม.....บาท
ใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....
เลขที่.....ลว...../...../.....

โดยมีเงื่อนไขโดยเฉพาะ ดังนี้
.....
.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น
...../...../.....

เทศบัญญัติ

เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร
พ.ศ.2552

ของเทศบาลตำบลชุมพล
อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

โทร 074 - 635060

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
 เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร
 พ.ศ. 2552

.....

หลักการ

ให้มีเทศบาลตำบลชุมพล ว่าด้วย การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร

เหตุผล

ด้วยรัฐบาลมีนโยบายในการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษจากน้ำเสีย ซึ่งให้ความสำคัญกับการจัดการระบบการบำบัดน้ำเสียในครัวเรือน ชุมชน เพื่อเป็นการช่วยลดปริมาณน้ำเสีย เป็นการปรับปรุงคุณภาพน้ำให้ดีขึ้นและพิจารณาเห็นว่าการจัดการระบบน้ำเสียภายในอาคาร ครัวเรือน เป็นการแก้ปัญหาที่ต้นทาง และเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหามลพิษน้ำ ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย เทศบาลตำบลชุมพล จึงจำเป็นต้องตราทศบัญญัติขึ้นใช้ต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร
พ.ศ. 2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 50 (3) มาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และมาตรา 18 มาตรา 20 (3) และมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 อันมีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการกำจัดการสาธารณสุขและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 35 มาตรา 48 และมาตรา 56 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลชุมพล โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลชุมพล และผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร จึงออกเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. 2552”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลชุมพล เป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาเทศบัญญัติหรือข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดของเทศบาล ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน ร้านค้า ร้านอาหาร สำนักงานหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอยได้

“บ่อดักไขมัน” หมายความว่า สิ่งที่ใช้แยกน้ำมันและไขมันออกจากน้ำซึ่งผ่านการใช้แล้ว

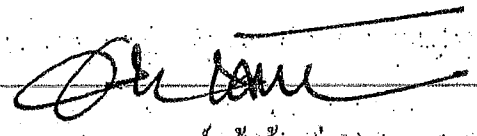
“การระบายน้ำ” หมายความว่า การผันน้ำ การปล่อยน้ำ การเทน้ำ การสาดน้ำ หรือการกระทำอื่นใดที่เป็นการถ่ายเทน้ำ

ข้อ 13 ให้นายกเทศมนตรี รักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อ
ปฏิบัติการเป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 21 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552

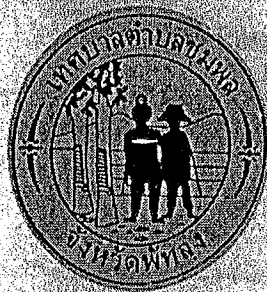
(ลงชื่อ)
(นายวิภาส นवलพุม)
นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

เห็นชอบ

(นายอรชุนท์ น้อยบ้านค่าน)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร
ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร

เทศบัญญัติ

เรื่อง กำหนดค่าตอบแทนการอนุญาตตามมาตรา 9
แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.2552

ของเทศบาลตำบลชุมพล
อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

โทร 074 - 635060

บันทึกหลักการ
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง กำหนดอัตราค่าตอบแทนการอนุญาต ตามมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน
พ.ศ. 2552

.....

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล ว่าด้วย อัตราค่าตอบแทนการอนุญาต ตามมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ใช้บังคับในเขตพื้นที่

เหตุผล

ด้วยได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 ทำให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บค่าตอบแทนจากผู้รับอนุญาตตามมาตรา 9 เปลี่ยนแปลงจากเดิม จึงเป็นการสมควรออกเทศบาลตำบลชุมพล เพื่อเรียกเก็บค่าตอบแทนผู้รับอนุญาตตามมาตรา 9 ให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายที่ดินต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล

เรื่อง กำหนดอัตราค่าตอบแทนการอนุญาต ตามมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

พ.ศ. 2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 ประกอบมาตรา 9 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 และข้อ 14 แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการอนุญาตให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐ พ.ศ. 2547 เทศบาลตำบลชุมพล โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลชุมพล และผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง กำหนดอัตราค่าตอบแทนการอนุญาต ตามมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2552”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ ให้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลชุมพล แล้วแต่วัน เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในเทศบัญญัตินี้

“ที่ดินของรัฐ” หมายถึง ที่ดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ซึ่งพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ร่วมกันแล้ว และมีผู้เข้าครอบครองใช้ประโยชน์

“ผู้รับอนุญาต” หมายถึง ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการอนุญาตให้ประชาชนใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐ พ.ศ. 2547

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

ข้อ 4 ผู้ใดจะทำการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 5 ผู้ได้รับอนุญาตกระทำการตามมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 จะต้องชำระค่าตอบแทนเป็นรายปีให้เทศบาลตำบลชุมพล ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ 6 ให้นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลชุมพล รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 21 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552

(ลงชื่อ)

(นายวิภาส นวลพุด)

นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลชุมพล

เห็นชอบ

(นายอรชุนท์ นัยบ้านด่าน)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร
ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร
ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร

บัญชีค่าตอบแทนท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง กำหนดอัตราค่าตอบแทนการอนุญาต ตามมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน
พ.ศ. 2522.....

.....
ค่าตอบแทนในการอนุญาตให้บุคคลประกอบกิจการตาม มาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.
2497

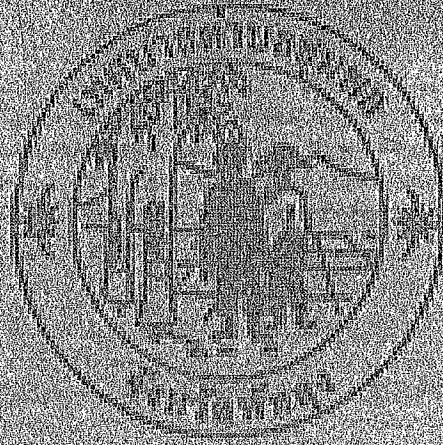
1. ค่าตอบแทนในการอนุญาต ตามมาตรา 9 (1) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 ไร่ละ 1,000
บาท/ปีเศษของไร่ให้คิดเป็น 1 ไร่

2. ค่าตอบแทนในการอนุญาต ตามมาตรา 9 (2) หรือมาตรา 9 (3) กรณี

2.1 การขุดทรายหรือดูดทราย ลูกบาศก์เมตรละ 28 บาท/ปี

2.2 การขุดดินหรือลูกรัง หรืออื่น ๆ ไร่ละ 3,000 บาท/ปี

หรือลูกบาศก์เมตรละ 3 บาท/ปี

รวมเทศบัญญัติ

- ๑.เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๔
- ๒.เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔
- ๓.เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๔

ของเทศบาลตำบลชุมพล
อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

โทร ๐๓๔ - ๒๓๔๐๖๐

สำนักงานเทศบาลตำบลชุมพล
 รับที่ ๐๓
 วันที่ 22/ส.ค. 2554
 เวลา.....

ม สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล

เรียน ประธานสภาเทศบาลตำบลชุมพล

อ้างถึง หนังสือเทศบาลตำบลชุมพล ที่ พท ๕๔๐๐๑.๑/๑๐ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือจังหวัดพัทลุง ที่ พท ๐๐๓๗.๔/๑๑๘๓๘ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. ร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลชุมพล จำนวน ๖ ฉบับ

ตามที่เทศบาลตำบลชุมพลแจ้งว่า สภาเทศบาลตำบลชุมพลในคราวประชุมสภาเทศบาล สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ได้ให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล จำนวน ๓ เรื่อง และรายงานอำเภอเพื่อเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาให้ความเห็นชอบ นั้น

บัดนี้ จังหวัดแจ้งว่าอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นชอบ

- ๑. ร่างเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๔
- ๒. ร่างเทศบัญญัติ เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔
- ๓. ร่างเทศบัญญัติ เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๔

ของเทศบาลตำบลชุมพล และให้ประกาศใช้เทศบัญญัติดังกล่าวโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาล พร้อมส่งสำเนาเทศบัญญัติที่ได้ประกาศใช้แล้วส่งอำเภอ/จังหวัดทราบโดยตรง อย่างละ ๑ ชุด รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาด้วยพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ประธานสภา
 เพื่อไม่พลาด
 นายชินฉัตร รักรัมย์
 ตำแหน่งบริหารงานทั่วไป

ขอแสดงความนับถือ

นายศตวรรษ ประทุมทอง
 นายอำเภอศรีนครินทร์

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ

โทร. ๐-๗๔๖๐-๕๖๙๘

Doc:เสนอร่างเทศบัญญัติทั่วไป ๓-๔

(นายศตวรรษ ประทุมทอง)
 ปลัดเทศบาล

๓๕๗๓

11/ส.ค. ๒๕๕๔

11/๑๖/๒๕๕๔

(นายชินฉัตร รักรัมย์)
 (นายชินฉัตร รักรัมย์)

เทศบัญญัติ

เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

พ.ศ.๒๕๕๔

ของ

เทศบาลตำบลชุมพล

อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

ประกาศเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง เทศบัญญัติการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๔

ด้วย เทศบาลตำบลชุมพล อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลชุมพล ตามมติที่ประชุมสมัยวิสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ได้ตราเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๔ ขึ้น และผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุงให้ความเห็นชอบแล้ว แจ้งตามหนังสืออำเภอศรีนครินทร์ ที่ พท ๐๐๓๗.๑๖/๑๗๙๗ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความนัยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๔ รายละเอียดตามเทศบัญญัติฯ แนบท้ายประกาศนี้

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ลงชื่อ

(นายวิภาส นวลพูน)
นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
 เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๔

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย เพื่อป้องกันไข้เลือดออก

เหตุผล

ด้วยปรากฏว่ามีการเจ็บป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลชุมพล ซึ่งอาจแพร่ระบาดได้ โดยมียุงลายเป็นพาหะของโรคติดต่อกัน เทศบาลตำบลชุมพล จึงเห็นเป็นการจำเป็นที่จะต้องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลาย อันได้แก่ ชยะมูลฝอยที่มีสภาพขังน้ำได้ เช่น เศษกระป๋อง กะลามะพร้าว ยางรถยนต์ และเศษภาชนะอื่น ๆ เป็นต้น รวมทั้งแหล่งน้ำ ที่อาบน้ำ ตุ่มน้ำ โอ่งน้ำ แจกัน กระจ่างต้นไม้ และภาชนะรองรับน้ำอื่น ๆ ในอาคารหรือบริเวณบ้านเรือน ซึ่งหากไม่มีมาตรการเปลี่ยนน้ำเป็นประจำทุก ๗ วัน หรือใส่สารเคมี ก็จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลายได้ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ ประกอบมาตรา ๕๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงตราเทศบัญญัตินี้เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลชุมพลต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรออกเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลชุมพล ว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ในเขตเทศบาลตำบลชุมพลอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ ประกอบมาตรา ๕๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุขพ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลชุมพล โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลชุมพลและโดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง ออกเทศบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒. เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลชุมพล ตั้งแต่วันที่ได้ออกโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลชุมพลแล้ว ๗ วัน

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร ถัง มูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น ๆ

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย” หมายความว่า สภาวะที่มีน้ำขังได้ในระยะเวลาที่เกินกว่า ๗ วัน ซึ่งยุงลายสามารถวางไข่และพัฒนาเป็นลูกน้ำ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๔. ห้ามผู้ใดทิ้งหรือทำให้มีขึ้นซึ่งมูลฝอย รวมทั้งกระป๋อง กะลา ยางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่น ๆ ที่อาจนำขังได้ ในที่หรือทางสาธารณะเว้นแต่ในที่หรือในถังรองรับมูลฝอยที่เทศบาลตำบลชุมพลจัดไว้ให้

ข้อ ๕. เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหะสถาน ต้องเก็บกวาดและดูแลมิให้มีมูลฝอยรวมทั้งกระป๋อง กะลา ยางรถยนต์ หรือ มูลฝอยอื่น ๆ ที่อาจขังน้ำได้ในอาคารหรือเคหะสถานรวมทั้งบริเวณรอบ ๆ ทั้งนี้โดยเก็บลงถังรองรับมูลฝอยที่มีฝาปิด หรือบรรจุลงถุงพลาสติกที่มีการผูกมัดปากถุง หรือวิธีการอื่นใดที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ ๖. เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยเป็นภาชนะปิดมิดชิด ไม่รั่วซึมและไม่ส่งกลิ่นเหม็นรบกวนมาข้างนอกสามารถกันแมลงและสัตว์ได้

/ข้อ ๗.....

ข้อ ๗. เจ้าของอาคารหรือเคหะสถานมีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมการเก็บขนมูลฝอย ตามท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล ว่าด้วยเรื่อง การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลพ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๘. เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหะสถาน หรือสถานที่ใด ๆ ที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย จะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ ๙. เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหะสถาน ต้องดูแลทำความสะอาด และเปลี่ยนน้ำในแจกัน ถ้วยรองขาตู้กับข้าว ภาชนะอื่น ๆ ที่มีน้ำขัง อย่างน้อยทุก ๗ วัน หรือใส่สารที่ป้องกันการวางไข่ของยุงได้ และจัดให้มีฝาปิดตุ่มน้ำที่มีอยู่ในอาคารและเคหะสถาน

ข้อ ๑๐. ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าอาคาร เคหะสถานหรือสถานที่ใด ๆ ที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจแจ้งเป็นหนังสือไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่หรือบริเวณนั้น ๆ ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน เพื่อดำเนินการแก้ไขมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหตุตามวรรคหนึ่ง จะมีผลต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม ซึ่งสมควรดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของหรือ ผู้ครอบครองอาคารสถานที่หรือบริเวณดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควรแล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

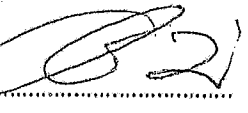
ข้อ ๑๑. ในกรณีราชการส่วนท้องถิ่นได้จัดเจ้าหน้าที่ไปทำการกำจัดยุงในอาคารหรือเคหะสถานหรือสถานที่ใด ๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหะสถาน หรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ ๑๒. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๗๓ วรรคสอง (ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท)

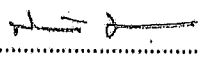
ข้อ ๑๓. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

ข้อ ๑๔. ให้นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ตามที่เห็นสมควร เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(ลงชื่อ)
(นายวิภาส นวลฤกษ์)
นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

เห็นชอบ

ลงชื่อ.....

(นายพิสิทธิ์ นุญช่วง)
ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง

๑๗ ส.ค. ๒๕๕๔

เทศบัญญัติ

เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.๒๕๕๔

ของ

เทศบาลตำบลชุมพล

อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

ประกาศเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง เทศบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔

ด้วย เทศบาลตำบลชุมพล อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลชุมพล ตามมติที่ประชุมสมัยวิสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี ๒๕๕๔ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ได้ตราเทศบัญญัติ เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ขึ้น และผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง ให้ความเห็นชอบแล้ว แจ้งตามหนังสืออำเภอศรีนครินทร์ ที่ พท ๐๐๓๗.๑๖/๑๗๕๗ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามความนัยมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ รายละเอียดตามเทศบัญญัติฯ แนบท้ายประกาศนี้

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ลงชื่อ

(นายวิภาส นวลพุม)

นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔

หลักการ

กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ลักษณะสถานที่ตั้ง การดำเนินงาน ค่าธรรมเนียม
ใบอนุญาต และการต่อใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและฌาปน
สถานเอกชน

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับลักษณะสถานที่ตั้ง วิธีการ
ดำเนินงาน ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต และการต่อใบอนุญาตจัดตั้งและใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการ
สุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑
แห่งพระราชบัญญัติสุสานและ ฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งบัญญัติให้เทศบาล อำนาจออก
เทศบัญญัติเพื่อกำหนดรายละเอียดการดำเนินงานที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงที่ออกตาม
พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติตำบลชุมพล

เรื่อง สุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติตำบลชุมพล ว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖
ประกอบกับมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.๒๕๒๘ เทศบาลตำบลชุมพล
โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลชุมพล และได้รับการเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร
จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติตำบลชุมพล เรื่อง สุสานและ ฌาปนสถาน
พ.ศ.๒๕๕๔”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลชุมพล เมื่อได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ
สำนักงานเทศบาลตำบลชุมพลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

“สุสานและฌาปนสถานสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้สำหรับเก็บ
ฝัง หรือเผาศพสำหรับประชาชนทั่วไป แต่ไม่รวมถึงสถานที่ที่ใช้สำหรับเก็บศพชั่วคราวในสถานพยาบาล
ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

“สุสานและฌาปนสถานเอกชน” หมายความว่า สถานที่ที่จัดไว้สำหรับเก็บ ฝัง
หรือเผาศพ สำหรับตระกูลหรือครอบครัวหรือมิตรของตระกูลหรือครอบครัว แต่ไม่รวมถึงสถานที่ที่ใช้
สำหรับเก็บศพชั่วคราวในเคหสถาน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามกฎหมาย
ว่าด้วยสาธารณสุข ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.๒๕๒๘

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ.๒๕๒๘

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล หรือ
เทศมนตรีตำบลชุมพล หรือพนักงานเทศบาล ซึ่งนายกเทศมนตรีตำบลชุมพลมอบหมาย

ข้อ ๔ เทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่สุสานและฌาปนสถานสาธารณะที่กระทรวง ทบวง
กรม องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นจัดตั้งและดำเนินการ

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถาน
เอกชน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่
กำหนดไว้ในระเบียบ

ข้อ ๖ เมื่อได้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและฌาปนสถาน เอกชน
เสร็จแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ผู้ได้รับอนุญาต ตามข้อ ๖ ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาจะขอรับใบอนุญาตเป็น
ผู้ดำเนินการด้วยก็ได้

ข้อ ๗ ผู้ใดมีความประสงค์จะจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและ
ฌาปนสถานเอกชน หรือเป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถาน
เอกชน ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่กำหนดไว้ในระเบียบ พร้อมด้วย
หลักฐาน ดังนี้

๑. ผู้จัดตั้ง

๑.๑ บุคคลธรรมดา

(ก) ภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นที่ใช้แทนบัตรประจำตัว
ประชาชนได้หรือภาพถ่ายใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวแล้วแต่กรณี

(ข) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือภาพถ่ายทะเบียนบ้าน

(ค) หนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินที่จะใช้
เป็นที่ตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนที่ขออนุญาตจัดตั้ง

(ง) แผนที่แสดงเขตที่ดินที่จะเป็นที่ตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือ
สุสานและฌาปนสถานเอกชนที่ขออนุญาตจัดตั้ง รวมทั้งบริเวณใกล้เคียง

(จ) แผนผังแสดงการใช้ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในกิจการของสุสานและฌาปนสถาน
สาธารณะ หรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนที่ขออนุญาตจัดตั้ง

๑.๒ นิติบุคคล ต้องยื่นหลักฐานเพิ่มเติมจากข้อ ๑.๑ ดังนี้

(ก) หลักฐานแสดงการเป็นนิติบุคคลและวัตถุประสงค์ของนิติบุคคล

(ข) หลักฐานแสดงว่า ผู้ยื่นคำขอเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทน นิติบุคคลผู้
ขอรับใบอนุญาต

(ค) เอกสารตาม ๑.๑ (ก) และ (ข) ของผู้จัดควรรณินิติบุคคล หรือผู้มีอำนาจกระทำ
การแทนนิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาต ซึ่งเป็นผู้ลงลายมือชื่อในคำขอแทนนิติบุคคล

(ง) เอกสารตาม ๑.๑ (ค) (ง) และ (จ)

๒. ผู้ดำเนินการ

(๑) ภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นที่ใช้แทนบัตรประจำตัว
ประชาชนได้ หรือภาพถ่ายใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวแล้วแต่กรณี

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน หรือภาพถ่ายทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือยินยอมให้เป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือ
สุสานและฌาปนสถานเอกชนของผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌา
ปนสถานเอกชน เว้นแต่ผู้ขอเป็นผู้ได้รับอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานนั้นเอง

(๔) ภาพถ่ายใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสาน
และฌาปนสถานเอกชน หรือใบแทนใบอนุญาตดังกล่าว และการพิจารณาออกใบอนุญาตให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้และระเบียบ

ข้อ ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตตาม ข้อ ๕ หรือ ข้อ ๖ ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๓) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็น

โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขอรับใบอนุญาต ตามข้อ ๖ ผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องมีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๙ ผู้ได้รับอนุญาตตาม ข้อ ๕ หรือ ข้อ ๖ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใด เก็บ ผัง หรือเศษศพในสถานที่อื่น นอกจากในสุสาน และฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน หรือเก็บศพในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่า ด้วย สถานพยาบาลหรือเคหะสถานเป็นการชั่วคราว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๑ สถานที่สำหรับฝัง หรือเก็บศพต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) อยู่ห่างจากอาคารที่ใช้สำหรับเป็นที่บุคคลอยู่อาศัย ไม่น้อยกว่าสองร้อยเมตร
- (๒) อยู่ห่างจากถนนหรือทางสาธารณะ ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเมตร
- (๓) อยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหรือทางหลวงจังหวัด ไม่น้อยกว่าหนึ่งกิโลเมตร
- (๔) อยู่ห่างจากแม่น้ำ ลำคลอง หรือแหล่งน้ำซึ่งประชาชนใช้หรือน่าจะใช้ บริโภค ไม่น้อยกว่าสี่ร้อยเมตร เว้นแต่ในกรณีที่มีการป้องกันมิให้กลิ่นและสิ่งปฏิกูลรั่วไหล สถานที่ตั้งนั้น จะต้องอยู่ห่างจากน้ำไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเมตร
- (๕) พื้นดินไม่เป็นที่น้ำท่วมถึง
- (๖) มีรั้วหรือกำแพงเป็นแนวแสดงเขตโดยรอบไว้ชัดเจน
- (๗) ต้องปลูกสร้างที่สำหรับเก็บศพตามแบบของพนักงานสาธารณสุข ส่วนที่ซึ่ง ปลูกสร้างไว้แล้วแต่ไม่ถูกสุขลักษณะต้องแก้ไขตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่แนะนำ
- (๘) สถานที่ที่ตั้งต้องไม่อยู่ในเขตพื้นที่อื่นเป็นสถานที่ท่องเที่ยว หรือเขตพื้นที่อื่น จัดสรรเป็นพื้นที่เพื่อนันทนาการ หรือเขตอนุรักษ์หรือพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของชาติ
- (๙) สถานที่ที่ตั้งต้องไม่เป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธาร
- (๑๐) สถานที่ที่ตั้งต้องไม่อยู่ในบริเวณที่เป็นเอกลักษณ์ หรือสัญลักษณ์ของท้องถิ่น หรือมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์หรือโบราณคดี

ข้อ ๑๒ ผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและฌาปนสถาน เอกชน ต้องดำเนินการเผาศพ ดังนี้

(๑) ต้องเผาศพด้วยเตาเผาศพที่ใช้น้ำมันดีเซล หรือก๊าซ หรือไฟฟ้าเป็นเชื้อเพลิง และเตาเผาที่ต้องมีค่ามาตรฐานความทึบแสงของเขม่าควันจากปล่องเตาเผาศพเป็นไปตามประกาศของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๒) หลังจากการเผาศพแต่ละครั้ง ให้จัดการทำความสะอาดเตาเผาศพ เพื่อรวบรวมกระดูก และเถ้าถ่านที่เหลือจากการเผาศพ เพื่อเก็บไว้ในที่จัดเก็บโดยเฉพาะ มิให้เถ้าถ่าน ฟูกระจาย

ข้อ ๑๓ สถานที่เผาศพ ต้องมีลักษณะดังระบุไว้ในข้อ ๑๑ (๑) (๒) (๘) (๙) และ (๑๐) เว้นแต่จะมีที่เผาศพเป็นพิเศษ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าจะป้องกันกลิ่นเหม็นและ เหตุรำคาญอย่างอื่นได้

ข้อ ๑๔ การเผา ผัง หรือเก็บศพของผู้ตายด้วยโรคติดต่ออันตรายนั้น ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่ายศพออกจากหีบหรือที่บรรจุเดิม และห้ามมิให้เอาสิ่งติดไปกับศพนั้นออกจากหีบหรือที่บรรจุ เว้นแต่จะ ได้รับอนุญาต และกระทำในความควบคุมของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๕ การเผาศพต้องกระทำโดยวิธีซึ่งจะมีให้กลิ่นฟุ้งเป็นเหตุรำคาญแก่ประชาชน
ดังนั้น จึงให้เผาศพได้ตั้งแต่เวลา ๑๓.๐๐ น. จนถึง ๒๐.๐๐ น. เท่านั้น ผู้ใดจะเผาศพนอกจากเวลา
ดังกล่าวนี้ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่มีสถานที่เผาเป็นพิเศษ ซึ่งเจ้าพนักงาน
สาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจและลงความเห็นแล้วว่าไม่เป็นเหตุรำคาญ ก็ให้เผาได้ทุกเวลา

ข้อ ๑๖ ผู้รับอนุญาตให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน หรือดำเนินการบำรุงรักษาต้อง
ปฏิบัติการฝังศพดังต่อไปนี้

- (๑) ฝังศพห่างรั้วหรือกำแพงที่เป็นเขตสถานที่ฝังศพ ไม่น้อยกว่าสี่เมตร
- (๒) ให้หลุมฝังศพอยู่ห่างกัน ไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตร โดยรอบ
- (๓) ให้ทุกส่วนของหีบหรือสิ่งที่บรรจุห่อศพอยู่ต่ำกว่าระดับพื้น ไม่น้อยกว่าห้าสิบ

เซนติเมตร

(๔) ห้ามมิให้ฝังศพเกินกว่าหลุมละหนึ่งศพ เว้นแต่ผู้ตายจะเป็นญาติหรือคู่สมรส
กันและด้วยความยินยอมของเจ้าของศพทุกฝ่าย

(๕) ให้มีป้ายจารึก ชื่อ นามสกุล วันเกิด วันตาย และวันที่ฝังไว้ทุกศพอย่าง
ชัดเจนและปักไว้อย่างเรียบร้อย

(๖) ถ้าศพที่จะฝังเป็นศพของผู้ตายด้วยโรคติดต่อ ต้องทำการทำลายเชื้อโรคที่
ศพ โดยวิธีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้และต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแล
ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๗ ผู้รับอนุญาตให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน หรือผู้ดำเนินการบำรุงรักษาต้อง
ปฏิบัติการเก็บศพดังต่อไปนี้

(๑) บรรจุศพไว้ในหีบที่มั่นคงมิดชิด และโดยวิธีซึ่งจะป้องกันมิให้สิ่งปฏิกูล
รั่วไหลออกมาได้

(๒) รักษาหีบศพให้คงอยู่ในสภาพดังกล่าว (๑)

(๓) วางหีบศพไว้บนที่รองรับ ซึ่งต้องสูงจากพื้นดินไม่น้อยกว่าสิบเซนติเมตร
และถ้าจะซ้อนทับกัน ต้องเว้นระยะระหว่างหีบล่างกับหีบบนให้ห่างกันไม่น้อยกว่าสิบเซนติเมตร

(๔) ต้องเขียนชื่อ นามสกุล วันเกิด วันตาย วันรับฝากศพ ไว้ที่หีบศพให้เห็นได้
ชัดเจนอยู่เสมอ

(๕) ถ้าจะเก็บศพในบริเวณสุสานและฌาปนสถาน โดยวิธีสร้างที่เก็บเป็นพิเศษก็
ได้ แต่ที่เก็บนั้นต้องมีลักษณะที่บ ันกลิ่นเหม็น และกันสิ่งปฏิกูลมิให้รั่วไหลออกมาได้ กับต้องจารึก
ข้อความไว้ที่หีบศพเช่นเดียวกับ (๔)

ข้อ ๑๘ ผู้รับอนุญาตให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน หรือผู้ดำเนินการบำรุงรักษาต้อง
ปฏิบัติการขุด และย้ายศพดังต่อไปนี้

(๑) การย้ายศพออกจากสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและ
ฌาปนสถานเอกชน ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและจากนายทะเบียนผู้รับแจ้งตามกฎหมาย
ว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

(๒) จัดให้มีที่รองรับศพที่มั่นคงมิดชิด และกันน้ำซึม สำหรับศพที่ขุดหรือย้าย

(๓) ยานพาหนะที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายศพ จะต้องมั่นคง แข็งแรง และปกปิด
มิดชิด

ข้อ ๑๙ ให้ผู้รับอนุญาตให้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน หรือผู้ดำเนินการบำรุงรักษามี
หน้าที่อื่น ๆ อีก ดังต่อไปนี้

มาตรฐานสถานและอาปนสถาน

(ตัวอย่าง)

แบบ สณ. 1

คำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานและอาปนสถาน

เขียนที่.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

1. ข้าพเจ้า.....

(1) เป็นบุคคลธรรมดา สัญชาติ อายุ ปี

บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่ หรือบัตรอื่น (ระบุ)

เลขที่ ออกให้ ณ

อำเภอ/เขต จังหวัด

อยู่บ้านเลขที่ ตรอก/ซอย ถนน

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

รหัสไปรษณีย์ หมายเลขโทรศัพท์

(2) เป็นนิติบุคคลประเภท

จดทะเบียนเมื่อ เลขทะเบียน

มีสำนักงานตั้งอยู่เลขที่ ตรอก/ซอย ถนน

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต

จังหวัด รหัสไปรษณีย์ หมายเลขโทรศัพท์

โดยที่ เป็นผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคลเป็นผู้ขอรับใบอนุญาต

สัญชาติ อายุ ปี บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่

หรือบัตรอื่น (ระบุ) เลขที่

ออกให้ ณ อำเภอ/เขต จังหวัด

อยู่บ้านเลขที่ ตรอก/ซอย ถนน

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

รหัสไปรษณีย์ หมายเลขโทรศัพท์

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

2. ข้าพเจ้าขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตจัดตั้ง

ชื่อ ที่ (นามสถานที่)

..... เนื้อที่

ตั้งอยู่เลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย

ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต

จังหวัด รหัสไปรษณีย์ หมายเลขโทรศัพท์

เพื่อทำการ เก็บศพ ฝังศพ เผาศพ

3. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า

(1) ข้าพเจ้ามีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528

(2) ผู้แทนของนิติบุคคลมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528

4. พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่างๆ มาด้วยแล้ว คือ

(1) บุคคลธรรมดา

(ก) ภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นที่ใช้แทนบัตรประจำตัวประชาชนได้ หรือภาพถ่ายใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

(ข) สำเนาหรือภาพถ่ายทะเบียนบ้าน

(ค) หลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินที่จะใช้เป็นที่ตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนที่ขออนุญาตจัดตั้ง

(ง) แผนที่แสดงเขตที่ดินที่จะใช้เป็นที่ตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนที่ขออนุญาตจัดตั้ง รวมทั้งบริเวณใกล้เคียง

(จ) แผนผังแสดงการใช้ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในกิจการของสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนที่ขออนุญาตจัดตั้ง

(2) นิติบุคคล

(ก) หลักฐานแสดงการเป็นนิติบุคคลและวัตถุประสงค์ของนิติบุคคล

(ข) หลักฐานแสดงว่าผู้ขอเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาต

(ค) เอกสารตาม (1) (ก) และ (ข) ของผู้จัดการของนิติบุคคลหรือผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลผู้ขอรับใบอนุญาต ซึ่งเป็นผู้ลงลายมือชื่อในคำขอแทนนิติบุคคล

มาตรฐานสุสานและฌาปนสถาน

(ง) เอกสารตาม (1) (ค) (ง) และ (จ)

ลงชื่อ

ผู้รับใบอนุญาต

(

)

หมายเหตุ : ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าข้อความที่ต้องการ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

(ตัวอย่าง)

แบบ สผ. 2
(สำหรับบุคคลธรรมดา)

ใบอนุญาต
จัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน

ใบอนุญาตเลขที่/.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. 2528

เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้ สัญชาติ

อายุ ปี อยู่บ้านเลขที่ ตรอก/ซอย ถนน

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต

จังหวัด

จัดตั้ง ชื่อ

ที่ (นามสถานที่) เนื้อที่

ตั้งอยู่เลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

เพื่อทำการ.....

ให้ไว้ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ)..... เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(.....)

ตำแหน่ง

หมายเหตุ : ใบอนุญาตนี้ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของปีที่ 3 นับแต่ปีที่ออกใบอนุญาต

(ตัวอย่าง)

แบบ สผ. 3

คำขอรับใบอนุญาตดำเนินการสุสานและฌาปนสถาน

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

1. ข้าพเจ้า..... อายุ..... ปี สัญชาติ.....
 บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่..... หรือบัตรอื่น (ระบุ).....
 เลขที่..... ออกให้ ณ.....
 อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
 อยู่บ้านเลขที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....
 ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์..... หมายเลขโทรศัพท์.....

2. ข้าพเจ้าขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตดำเนินการ.....
 ชื่อ..... ที่ (นามสถานที่).....
 เนื้อที่..... ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....
 ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... หมายเลขโทรศัพท์.....

3. ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้าพเจ้ามีคุณสมบัติครบถ้วน ตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติสุสานและ
 ฌาปนสถาน พ.ศ. 2528

4. พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่างๆ มาด้วยแล้ว คือ
- (1) ภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นที่ใช้แทนบัตรประจำตัวประชาชนได้ หรือ
 ภาพถ่ายใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว
 - (2) สำเนาหรือภาพถ่ายทะเบียนบ้าน
 - (3) หนังสือยินยอมให้เป็นผู้ดำเนินการสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและ
 ฌาปนสถานเอกชนของผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน
 - (4) ภาพถ่ายใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถาน
 เอกชนหรือใบแทนใบอนุญาตดังกล่าว

ลงชื่อ () ผู้ขอรับใบอนุญาต

หมายเหตุ : ให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าข้อความที่ต้องการ

(ตัวอย่าง)

แบบ สฉ. 5

คำขอต่ออายุใบอนุญาตจัดตั้งสุสานและฌาปนสถาน

เขียนที่.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

1. ข้าพเจ้า.....

 (1) เป็นบุคคลธรรมดา สัญชาติ..... อายุ..... ปี

บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่..... หรือบัตรอื่น (ระบุ).....

เลขที่..... ออกให้ ณ.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

อยู่บ้านเลขที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... หมายเลขโทรศัพท์.....

 (2) เป็นนิติบุคคลประเภท.....

จดทะเบียนเมื่อ..... เลขทะเบียน.....

มีสำนักงานตั้งอยู่เลขที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... หมายเลขโทรศัพท์.....

โดยมี..... เป็นผู้มีอำนาจลงชื่อแทน

นิติบุคคลเป็นผู้ขอรับใบอนุญาต สัญชาติ..... อายุ..... ปี บัตรประจำตัวประชาชน

เลขที่..... หรือบัตรอื่น (ระบุ)..... เลขที่.....

ออกให้ ณ..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

อยู่บ้านเลขที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... หมายเลขโทรศัพท์.....

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

(ตัวอย่าง)

แบบ สผ. 6

คำขอต่ออายุใบอนุญาตดำเนินการสุสานและฌาปนสถาน

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

1. ข้าพเจ้า..... สัญชาติ..... อายุ..... ปี
 บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่..... หรือบัตรอื่น (ระบุ).....
 เลขที่..... ออกให้ ณ.....
 อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
 อยู่บ้านเลขที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....
 ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์..... หมายเลขโทรศัพท์.....

2. ข้าพเจ้าได้รับอนุญาตให้ดำเนินการ.....
 ชื่อ..... ที่ (นามสถานที่).....
 เนื้อที่..... ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....
 ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... หมายเลขโทรศัพท์.....
 ตามใบอนุญาตเลขที่..... ออกให้ ณ วันที่.....

3. ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้าพเจ้ามีคุณสมบัติครบถ้วน ตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติสุสานและ
 ฌาปนสถาน พ.ศ. 2528

4. ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการ.....
 ต่อไประหว่างปี พ.ศ..... ถึง พ.ศ.....
 พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาตดำเนินการ.....
 มาด้วยแล้ว

ลงชื่อ () ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต

เทศบัญญัติ
เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๕๔

ของ
เทศบาลตำบลชุมพล
อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

หลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๕๔

หลักการและเหตุผล
เพื่อควบคุมกิจการตลาดและสุขลักษณะของตลาด ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแล การดำเนินกิจการตลาด เพื่อคุ้มครองสุขภาพและอนามัยของประชาชนให้ได้บริโภคอาหารที่สะอาดและ ปลอดภัย รวมทั้งเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลเรื่อง "อาหารปลอดภัย" สมควรกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมหรือกำกับดูแลการดำเนินกิจการตลาดให้ถูกสุขลักษณะ ตลอดจนกำหนดมาตรฐานสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนและวิธีการดำเนินการ เพื่อตรวจสอบ ควบคุม หรือกำกับดูแล และแก้ไขสิ่งที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการ ดำรงชีพของประชาชน จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล ว่าด้วยตลาดในเขตเทศบาลตำบลชุมพล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลชุมพลโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลชุมพล และ ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง จึงตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลชุมพล ตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลชุมพลแล้ว ๗ วัน

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ยุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้วหรือของเสี้ยง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ยุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“อาหารสด” หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ และของอื่นๆ ที่มีสภาพเป็นของสด

“อาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ” หมายความว่า อาหารสดประเภทเนื้อสัตว์หรือ เนื้อสัตว์ที่มีการชำแหละ ณ แผงจำหน่ายสินค้า

ส่วนที่ ๑
ตลาดประเภทที่ ๑

ข้อ ๗ ตลาดประเภทที่ ๑ ต้องมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งปลูกสร้าง คือ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ที่ขนถ่ายสินค้า ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ ที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย และที่จอดยานพาหนะ ตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ ๘ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ถนนรอบอาคารตลาดกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร และมีทางเข้าออกบริเวณตลาดกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร อย่างน้อยหนึ่งทาง

(๒) ตัวอาคารตลาดทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง และแข็งแรง

(๓) หลังคาสร้างด้วยวัสดุทนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคาต้องมีความเหมาะสมกับการระบายอากาศของตลาดนั้น

(๔) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง ไม่ดูดซึมน้ำ เรียบ ล้างทำความสะอาดง่าย ไม่มีน้ำขังและไม่ลื่น

(๕) ทางเดินภายในอาคารมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๖) เครื่องกั้นหรือสิ่งกีดขวางทำด้วยวัสดุถาวร และแข็งแรง สามารถป้องกันสัตว์ เช่นสุนัข มิให้เข้าไปในตลาด

(๗) การระบายอากาศภายในตลาดเพียงพอ เหมาะสม และไม่มีกลิ่นเหม็นอับ

(๘) ความเข้มของแสงสว่างในอาคารตลาดไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์

(๙) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียง และทำความสะอาดง่าย มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑.๕ ตารางเมตร และมีทางเข้าออกสะดวก โดยมีที่นั่งสำหรับผู้ขายของแยกต่างหากจากแผง

(๑๐) น้ำประปาหรือน้ำสะอาดแบบระบบท่ออย่างเพียงพอสำหรับล้างสินค้าหรือล้างมือ ทั้งนี้ต้องวางท่อในลักษณะที่ปลอดภัย ไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครก ไม่ติดหรือทับกับท่อระบายน้ำเสียหรือสิ่งปฏิกูล โดย

(ก) มีที่ล้างอาหารสดอย่างน้อย ๑ จุด และในแต่ละจุดจะต้องมีก๊อกน้ำ ไม่น้อยกว่า ๓ ก๊อก กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ ๓๐ แผง ขึ้นไป ต้องจัดให้มีที่ล้างอาหารสด ๑ จุดต่อจำนวนแผงจำหน่ายอาหารสดทุก ๓๐ แผง เศษของ ๓๐ แผง ถ้าเกิน ๑๕ แผง ให้ถือเป็น ๓๐ แผง

(ข) มีก๊อกน้ำประจำแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จ

(ค) มีที่เก็บสำรองน้ำในปริมาณเพียงพอและสะดวกต่อการใช้ กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ ๕๐ แผงขึ้นไป ต้องจัดให้มีน้ำสำรองอย่างน้อย ๕ ลูกบาศก์เมตรต่อจำนวนแผงจำหน่ายอาหารสดทุก ๑๐๐ แผง เศษของ ๑๐๐ แผง ถ้าเกิน ๕๐ แผง ให้ถือเป็น ๑๐๐ แผง

(๑๑) ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ทั้งนี้ ให้มีตะแกรงดักมูลฝอยและบ่อดักไขมันด้วย

(๑๒) การติดตั้งระบบการป้องกันอัคคีภัยตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ความใน (๑) และ (๕) มิให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ และมีข้อจำกัดเรื่อง

พื้นที่ซึ่งไม่อาจจัดให้มีถนนรอบอาคารตลาด ทางเข้าออกบริเวณตลาด และทางเดินภายในอาคารตามที่กำหนดได้

ข้อ ๙ ต้องจัดให้มีที่ขนถ่ายสินค้าตั้งอยู่ในบริเวณหนึ่งบริเวณใดโดยเฉพาะ มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการขนถ่ายสินค้าในแต่ละวัน และสะดวกต่อการขนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ และมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ซึ่งไม่อาจจัดให้มีที่ขนถ่ายสินค้าตามที่กำหนดได้

ข้อ ๑๐ ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกตัวอาคารตลาด หรือในกรณีที่อยู่ในอาคารตลาดต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ มีผนังกันโดยไม่ให้มีประตูเปิดสู่บริเวณจำหน่ายอาหารโดยตรง

ข้อ ๑๑ ต้องจัดให้มีที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ตั้งอยู่นอกตัวอาคารตลาดและอยู่ในพื้นที่ที่รถเก็บขนมูลฝอยเข้าออกได้สะดวก มีการปกปิดและป้องกันไม่ให้สัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ย ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบว่าเหมาะสมกับตลาดนั้น

ข้อ ๑๒ ต้องจัดให้มีที่จอดยานพาหนะอย่างเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ส่วนที่ ๒

ตลาดประเภทที่ ๒

ข้อ ๑๓ ตลาดประเภทที่ ๒ ต้องจัดให้มีสถานที่สำหรับผู้ขายของ ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ และที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ ๑๔ สถานที่สำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ทางเดินภายในตลาดมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๒) บริเวณสำหรับผู้ขายของประเภทอาหารสดต้องจัดให้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ โดยมีลักษณะเป็นพื้นเรียบ แข็งแรง ไม่ลื่น สามารถล้างทำความสะอาดได้ง่าย และไม่มีน้ำขัง เช่น พื้นคอนกรีต พื้นปูด้วยคอนกรีตสำเร็จ หรือพื้นลาดด้วยยางแอสฟัลต์

(๓) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุแข็งแรงที่มีผิวเรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร และอาจเป็นแบบพับเก็บได้

(๔) มีน้ำประปาหรือน้ำสะอาดอย่างเพียงพอ และจัดให้มีที่ล้างทำความสะอาดอาหารและภาชนะในบริเวณแผงจำหน่ายอาหารสด แผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จ

(๕) ทางระบายน้ำจากจุดที่มีที่ล้าง โดยเป็นรางแบบเปิด ทำด้วยวัสดุที่มีผิวเรียบ มีความลาดเอียงให้สามารถระบายน้ำได้สะดวก มีตะแกรงดักมูลฝอยก่อนระบายน้ำออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ และไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนข้างเคียง ในกรณีจำเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขอาจกำหนดให้จัดให้มีบ่อดักไขมันหรือบ่อพักน้ำเสียก่อนระบายน้ำออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะก็ได้

(๖) กรณีที่มีโครงสร้างเฉพาะเสาและหลังคา โครงเหล็กคลุมผ้าใบ เต็นท์ ร่มหรือสิ่งอื่นใด ในลักษณะเดียวกัน ต้องอยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรง

ข้อ ๑๕ ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือตามจำนวนและหลักเกณฑ์ด้าน สุขลักษณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสม นอกสถานที่ขายของ เว้นแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ ส้วมสาธารณะ ส้วมเอกชนหรือส้วมของหน่วยงานราชการ ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง ทั้งนี้ ให้มีระยะห่างจากตลาดไม่เกิน ๕๐ เมตร

ข้อ ๑๖ ต้องจัดให้มีที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยอย่างเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูล ฝอยในแต่ละวัน และมีลักษณะเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงาน สาธารณสุข

ข้อ ๑๗ เมื่อผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ได้ดำเนินการต่อเนื่องกันเป็น ระยะเวลาหนึ่งแล้ว ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าตลาดประเภทที่ ๒ นั้น มีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นตลาด ประเภทที่ ๑ ได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้รับใบอนุญาตร่วมกันพิจารณา กำหนดแผนการพัฒนาปรับปรุง ตลาดประเภทที่ ๒ ให้เป็นตลาดประเภทที่ ๑ ตามเทศบัญญัตินี้ ตามระยะเวลาและขั้นตอนที่เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นกำหนด

หมวด ๓

การดำเนินการกิจการตลาด

ข้อ ๑๘ การจัดวางสินค้าในตลาดแต่ละประเภทต้องจัดให้เป็นหมวดหมู่และไม่ปะปนกัน เพื่อสะดวกในการดูแลความสะอาดและป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร

ข้อ ๑๙ การเปิดและปิดตลาดต้องเป็นไปตามเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๒๐ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ ต้องรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการ บำรุงรักษาตลาดและการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในตลาดให้ถูกสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) บำรุงรักษาโครงสร้างต่างๆ ของตลาด ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลา เช่น ตัวอาคาร พื้น ฝ้าเพดาน แผงจำหน่ายสินค้า ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ อุปกรณ์ต่างๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ พัดลม ก๊อกน้ำ ท่อน้ำประปา และสาธารณูปโภคอื่น

(๒) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาด และดูแลความสะอาดของตะแกรงดักมูลฝอย ปอดักไขมัน ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ มิให้มีกลิ่นเหม็นเป็นประจำทุกวัน และดูแล ที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะเสมอ

(๓) ดูแลห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ใช้การได้ดี และเปิดให้ใช้ ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(๔) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะแผงจำหน่ายอาหารสด และแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และมีการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลอย่างน้อย เดือนละหนึ่งครั้ง ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงาน สาธารณสุขอาจแจ้งให้มีการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลมากกว่าเดือนละหนึ่งครั้งก็ได้

(๕) จัดให้มีการกำจัดสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรคร้ายในบริเวณตลาดอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง

(๖) ดูแลแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละมิให้ปล่อยน้ำหรือของเหลวไหลจากแผงลงสู่พื้นตลาด และจัดให้มีทางระบายน้ำหรือของเหลวลงสู่ทางระบายน้ำหลักของตลาด

ข้อ ๒๑ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ต้องรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการบำรุงรักษาตลาดและการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาด และดูแลความสะอาดของตะแกรงตัก มูลฝอยรวมทั้งกรณีที่มีบ่อตกไขมัน บ่อพักน้ำเสีย และทางระบายน้ำ มิให้มีกลิ่นเหม็นเป็นประจำทุกวัน และดูแลที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะเสมอ

(๒) ดูแลห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ใช้การได้ดี และเปิดให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(๓) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะแผงจำหน่ายอาหารสด และแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อ ให้ดำเนินการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขแจ้งให้ปฏิบัติ

(๔) จัดให้มีการป้องกันมิให้น้ำหรือของเหลวไหลจากแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละลงสู่พื้นตลาด

ข้อ ๒๒ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ หรือตลาดประเภทที่ ๒ ต้องไม่กระทำการและต้องควบคุมดูแลมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) จำหน่ายอาหารที่ไม่สะอาดหรือไม่ปลอดภัยตามกฎหมายว่าด้วยอาหารในตลาด

(๒) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อจำหน่าย

(๓) ฆ่าหรือชำแหละสัตว์ใหญ่ เช่น โค กระบือ แพะ แกะหรือสุกร ในตลาด รวมทั้งฆ่าหรือ

ชำแหละสัตว์ปีกในกรณีที่เกิดการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์ในเขตท้องที่นั้น

(๔) สะสมหรือหมักหมมสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด จนทำให้สถานที่สกปรก รกรุงรัง เป็นเหตุรำคาญ เกิดมลพิษที่เป็นอันตราย หรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

(๕) ถ่ายเทหรือทิ้งมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

(๖) ทำให้น้ำใช้ในตลาด เกิดความสกปรกจนเป็นเหตุให้เป็น หรือ อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๗) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งอาจเป็นที่เดือดร้อนหรือเกิดอันตรายแก่ผู้อื่น

(๘) ใช้ตลาดเป็นที่พักอาศัยหรือเป็นที่พักค้างคืน

(๙) กระทำการอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ เช่น เสียงดัง แสงกระพริบ ความสั่นสะเทือน หรือมีกลิ่นเหม็น

หมวด ๔

ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาด

ข้อ ๒๓ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติและให้ความร่วมมือกับผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด เจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดระเบียบและกฎเกณฑ์ในการรักษาความสะอาดของตลาด
- (๒) การจัดหมวดหมู่สินค้า
- (๓) การดูแลความสะอาดแผงจำหน่ายสินค้าของตน
- (๔) การรวบรวมมูลฝอยลงในภาชนะรองรับที่เหมาะสม
- (๕) การล้างตลาด
- (๖) การเข้ารับการฝึกอบรมด้านสุขาภิบาลอาหารและอื่นๆ ตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๗) การตรวจสุขภาพตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๔ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติเกี่ยวกับสินค้าและแผงจำหน่ายสินค้า ดังต่อไปนี้

(๑) ให้วางสินค้าบนแผงจำหน่ายสินค้าหรือขอบเขตที่กำหนด โดยห้ามวางสินค้าล้ำแผงจำหน่ายสินค้าหรือขอบเขตที่กำหนด และห้ามวางสินค้าสูงจนอาจเกิดอันตรายหรือส่งผลกระทบต่อระบบการระบายอากาศ และแสงสว่าง ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) ห้ามวางสินค้าประเภทวัตถุอันตรายปะปนกับสินค้าประเภทอาหาร

(๓) ให้วางสินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม และภาชนะอุปกรณ์ในขอบเขตที่กำหนด โดยสูงจากพื้นตลาดไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร

(๔) ห้ามเก็บสินค้าประเภทอาหารไว้ใต้แผงจำหน่ายสินค้า เว้นแต่อาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร หรืออาหารที่มีการป้องกันการเน่าเสียและปกปิดมิดชิด ทั้งนี้ ต้องมีการรักษาความสะอาดและป้องกันสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

(๕) ไม่ใช่แสงหรือวัสดุอื่นใดที่ทำให้ผู้บริโภคมองเห็นอาหารต่างไปจากสภาพที่เป็นจริง

(๖) ห้ามต่อเติมแผงจำหน่ายสินค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๕ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องมีสุขภาพดีส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ ไม่เป็นโรคที่สังคมรังเกียจ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ เช่น อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด ไข้สวกไส หัด คางทูม วัณโรคในระยะอันตราย โรคเรื้อนในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคผิวหนังที่นำรังเกียจ ไวรัสตับอักเสบบชนิด เอ ไข้หวัดใหญ่รวมถึงไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์ และโรคตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) ในระหว่างขายสินค้าต้องแต่งกายสุภาพ สะอาด เรียบร้อย หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๓) ในระหว่างขายสินค้าประเภทอาหารต้องปฏิบัติตามหลักสุขอนามัยส่วนบุคคล เช่น ไม่ไอหรือจามรดอาหาร ไม่ใช้มือหยิบจับอาหารที่พร้อมรับประทานโดยตรง ล้างมือให้สะอาดก่อนหยิบหรือจับอาหาร ไม่สูบบุหรี่หรือดื่มสุรา ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๖ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะในการจำหน่าย ทำประกอบปรุง เก็บหรือสะสมอาหาร และการรักษาความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้และของใช้ต่างๆ ดังต่อไปนี้

(๑) อาหารที่ขายต้องสะอาด และปลอดภัยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยอาหาร

(๒) อาหารสดเฉพาะสัตว์ เนื้อสัตว์ และอาหารทะเล ต้องเก็บรักษาในอุณหภูมิ ไม่เกิน ๕ องศาเซลเซียส ในตู้เย็นหรือแช่น้ำแข็งตลอดระยะเวลาการเก็บ

(๓) การจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จต้องใช้เครื่องใช้ ภาชนะที่สะอาด และต้องมีอุปกรณ์ปกปิดอาหารเพื่อป้องกันการปนเปื้อน และรักษาอุปกรณ์ปกปิดอาหารนั้นให้สะอาดและใช้การได้อยู่เสมอ

(๔) ในกรณีที่เป็นแผงจำหน่ายอาหาร ซึ่งมีการทำ ประกอบ และปรุงอาหาร ต้องจัดสถานที่ไว้ให้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะเพื่อการนั้นและต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักการสุขาภิบาลอาหาร

(๕) เครื่องมือ เครื่องใช้ และภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ เช่น เขียง เครื่องชูดมมะพร้าว จาน ชาม ช้อนและส้อม ตะเกียบ และแก้วน้ำ ต้องสะอาดและปลอดภัย มีการล้างทำความสะอาดและจัดเก็บที่ถูกต้อง

หมวด ๕

การควบคุมกิจการตลาดของเอกชน

และตลาดของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์การของรัฐ

ข้อ ๒๗ เมื่อมีกรณีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ เกิดขึ้นในตลาดของเอกชนหรือตลาดของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์การของรัฐ ให้ถือว่าเป็นกรณีที่เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ซึ่งจำเป็น ต้องมีการแก้ไขโดยเร่งด่วนตามบทบัญญัติ มาตรา ๘ และมาตรา ๔๖ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

(๑) ผลการตรวจวิเคราะห์ทางจุลินทรีย์จากการเก็บตัวอย่างอาหาร ตัวอย่างพื้นผิวภาชนะอุปกรณ์ หรือจากมือผู้ขายอาหารในตลาด พบว่ามีเชื้อจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรคได้หรือมีเชื้อจุลินทรีย์ที่เป็นตัวบ่งชี้ในปริมาณที่เกินกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์กำหนด

(๒) มีปริมาณสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค เช่น หนู แมลงวัน หรือแมลงสาบเกินกว่าเกณฑ์ที่กำหนดโดยวิธีการตรวจวัดตามที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๓) เป็นแหล่งแพร่ระบาดของโรคติดต่อ เช่น อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด ไข้สวก ไข้หวัดใหญ่ วัณโรค โรคเรื้อน ไวรัสตับอักเสบบชนิดเอ ไข้หวัดใหญ่รวมถึงไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์ และโรคอื่นที่ต้องแจ้งความตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขซึ่งออกตามความในกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ โดยพบว่าผู้ขายหรือผู้ช่วยขายของในตลาดเป็นโรคติดต่อ หรือพบผู้ป่วยเป็นโรคติดต่อซึ่งยืนยันว่าบริโภคอาหารหรือได้รับเชื้อโรคมารจากตลาดนั้น หรือตรวจพบเชื้อโรคซึ่งทำให้เกิดการระบาดของโรคในสินค้าที่จำหน่ายในตลาดนั้น

(๔) ถังกระโระหรือถังบำบัดสิ่งปฏิกูลเกิดการรั่วไหลออกมาสู่สิ่งแวดล้อม จนอาจเป็นแหล่งแพร่กระจายของเชื้อโรคหรือเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

ข้อ ๒๘ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการกิจการตลาดในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะเป็นการดำเนินการของราชการส่วนท้องถิ่นเอง ที่ไม่ก่อผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

ในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการตลาดของเอกชน เมื่อผู้ขออนุญาตได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตพร้อมเอกสารหลักฐานตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดในเทศบัญญัตินี้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายให้เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบสุขลักษณะของตลาด เพื่อพิจารณาตรวจสอบและเสนอความเห็นเกี่ยวกับการอนุญาตหรือไม่อนุญาตก็ได้ ทั้งนี้ ก่อนจะมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาต ต้องให้ผู้ขออนุญาตหรือผู้ที่จะได้รับผลกระทบจากการออกคำสั่งมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตน และในการออกคำสั่งดังกล่าวต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย

หมวด ๖

ใบอนุญาต

ข้อ ๒๙ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาดจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด และต้องยื่นแผนผังแบบก่อสร้าง และรายการปลูกสร้างในสถานที่จัดตั้งตลาดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๓) อื่น ๆ ตามที่เทศบาลตำบลชุมพลประกาศกำหนด

ข้อ ๓๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ตลาดประเภทที่ ๑ ต้องมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งปลูกสร้าง ตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้

(๒) ตลาดประเภทที่ ๒ ต้องมีส่วนประกอบของสถานที่ตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๓๑ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลชุมพลเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาต และการพิจารณาให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๓๐ วรรคสอง ข้อ ๓๑ และข้อ ๓๒ โดยอนุโลม

ข้อ ๓๒ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๓ ผู้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต ยื่นคำขอพร้อมกับสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหาย มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อประกอบเรื่องด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อประกอบเรื่องด้วย

การออกใบแทนใบอนุญาต ให้มีอายุเท่ากับระยะเวลาที่เหลือของใบอนุญาตเดิม

การออกใบแทนใบอนุญาตให้ประทับตราสีแดง คำว่า "ใบแทน" กำกับไว้ด้วยและให้มีวันเดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

ให้บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในส่วนที่เป็นสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิม แล้วแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปีของใบแทน

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตสำหรับกิจการใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือเทศบัญญัติที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือ เทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

(๓) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.

๒๕๓๕

ข้อ ๓๗ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้ทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๘ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงใบอนุญาต

หมวด ๗

ค่าธรรมเนียม และค่าปรับ

ข้อ ๓๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตรา และตามระยะเวลา ตามที่กำหนดไว้ในท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๔๐ ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาต มิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีส่วนที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ สั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๔๑ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาลตำบล
ชุมพล

หมวด ๘

อำนาจ หน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๔๒ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้งหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไข
ในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งหรือตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.
๒๕๓๕

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อ
ประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุ
รำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความ
จำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ หรือพนักงานเทศบาลเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่
ตามวรรคหนึ่งในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลชุมพลในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับ
แต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น บุคคลดังกล่าวจะต้องแสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง
ต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วย และให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ ๔๓ ในกรณีปรากฏว่าผู้ดำเนินกิจการหรือผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ปฏิบัติ
ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ เทศบัญญัตินี้ ประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ออกตามเทศบัญญัตินี้
ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ สั่งให้ผู้ดำเนินกิจการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินกิจการ
ไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินกิจการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อ
สุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่า
จะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้
ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที และต้องทำเป็น
หนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินกิจการซึ่งจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งทราบ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำเนินกิจการหรือผู้ดำเนิน
กิจการไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผย
เห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้ดำเนินกิจการ และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งแล้ว ตั้งแต่
เวลาที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใด ๆ
ที่ฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขแจ้งเจ้า
พนักงานท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าเหตุตามวรรคหนึ่งจะมีผลกระทบต่อสภาวะความ
เป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน
เป็นส่วนรวมซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้
ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุ นั้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุ
นั้นได้ตามสมควร แล้วให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงาน
สาธารณสุข และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๔๔ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมาย
อาญา และเพื่อประโยชน์ในการจับกุมหรือปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ.๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็น
พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๘
การอุทธรณ์

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตาม ข้อ ๔๒ วรรคสอง ข้อ ๔๕ หรือมีคำสั่ง
ในเรื่องการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตตามบทแห่ง
เทศบัญญัตินี้ หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่งตามข้อ ๔๖ วรรคสอง ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจ
คำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่งเว้นแต่รัฐมนตรี
จะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

หมวด ๑๐
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ในข้อ ๕ มีความผิดตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ในข้อ ๒๖ หรือ ข้อ ๒๗ หรือ ข้อ ๒๘ มีความผิด ตามมาตรา
๗๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ในข้อ ๓๔ หรือข้อ ๓๕ มีความผิดตามมาตรา ๘๓ แห่ง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๕๐ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ตามข้อ ๓๖
มีความผิด ตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๕๑ ผู้ใดปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติ อันเป็นการฝ่าฝืนต่อเทศบัญญัตินี้ นอกเหนือจาก
ที่ได้กล่าวในข้อ ๔๘ ข้อ ๔๙ ข้อ ๕๐ ข้อ ๕๑ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่ง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

หมวด ๑๑
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๒ บรรดาใบอนุญาตที่ได้ออกก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุ
ใบอนุญาตนั้น

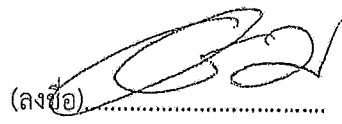
ข้อ ๕๓ ภายใต้บังคับ ข้อ ๑๐ วรรคสอง และข้อ ๑๑ วรรคสอง ให้ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้ง
ตลาดอยู่ในวันที่กฎกระทรวงว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ ดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุง

ตลาดให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. ๒๕๕๑ ภายในกำหนดเวลาไม่เกินสามปี นับแต่วันที่กฎหมายว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ

ข้อ ๕๔ ภายใต้บังคับ ข้อ ๑๐ วรรคสอง และข้อ ๑๑ วรรคสอง ให้กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์การของรัฐ ที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่อยู่ในวันที่กฎหมายว่าด้วย สุขลักษณะของตลาด พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ ดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงตลาดให้ถูกต้องตามกฎหมายว่า ด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. ๒๕๕๑ ภายในกำหนดเวลาไม่เกินสามปีนับแต่วันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ และต้องเสนอแผนการพัฒนาปรับปรุงตลาดภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่กฎหมายดังกล่าวใช้บังคับ ทั้งนี้ ให้กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การของรัฐเสนอแผนการพัฒนาปรับปรุงตลาดต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น สำหรับราชการส่วนท้องถิ่นให้เสนอดังกล่าวต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ข้อ ๕๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลชุมพลเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้ มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 23 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2554

(ลงชื่อ).....
(นายวิภาส นวลพุม)
นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

เห็นชอบ

ลงชื่อ.....

(นายพิสิษฐ บุญช่วง)
ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง
17 ส.ค. 2554

เอกสารแนบท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๕๔

- ลำดับที่ ๑ -

บัญชี อัตราค่าธรรมเนียม

การออกใบอนุญาตจัดตั้งและดำเนินกิจการตลาด

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม	หมายเหตุ
๑	ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑	๒,๐๐๐ บาท	ให้ชำระในวันรับใบอนุญาต
๒	ใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒	๑,๕๐๐ บาท	ให้ชำระในวันรับใบอนุญาต
๓	ใบแทนใบอนุญาต ตลาดประเภทที่ ๑ และ ประเภทที่ ๒	๕๐๐ บาท	ให้ชำระในวันรับใบอนุญาต
๕	ต่อใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑	๑,๕๐๐ บาท	ให้ชำระในวันรับใบอนุญาต/ก่อนวันที่ใบอนุญาตเดิมหมดอายุ
๖	ต่อใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒	๑,๐๐๐ บาท	ให้ชำระในวันรับใบอนุญาต/ก่อนวันที่ใบอนุญาตเดิมหมดอายุ

รวมเทศบัญญัติ

๑. เรื่อง ควบคุมกิจการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ.๒๕๖๖

๒. เรื่อง ควบคุมกิจการกิจการ การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการ

อนุบาลสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

ของ

เทศบาลตำบลชุมพล

อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

ที่ พท ๐๐๒๓.๑๖/๐๐๕๕

ที่ว่าการอำเภอศรีนครินทร์

ถนนเพชรเกษม พท ๙๓๐๐๐

๑๒ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล

เรียน ประธานสภาเทศบาลตำบลชุมพล

อ้างถึง หนังสือเทศบาลตำบลชุมพล ที่ พท ๕๔๐๐๑/๐๓๖ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๕

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๑ ฉบับ
- ๒. ร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง การควบคุมกิจการการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่เทศบาลตำบลชุมพลแจ้งว่า สภาเทศบาลตำบลชุมพลในคราวประชุมสภาเทศบาลสมัยสามัญ สมัยที่ ๔ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๕ ได้ให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลชุมพล จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖ และร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง การควบคุมกิจการการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖ และรายงานขอความเห็นชอบเพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา นั้น

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบคำสั่งจังหวัดพัทลุง ที่ ๒๐๕๒/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เรื่อง การมอบอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุงให้แก่ รองผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการและหน่วยงานส่วนกลางที่ปฏิบัติงานในจังหวัด นายอำเภอ ผู้กำกับการหัวหน้าสถานีตำรวจฯ นั้น นายอำเภอศรีนครินทร์พิจารณาแล้วเห็นชอบร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖ และร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง การควบคุมกิจการการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยให้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลชุมพล พร้อมส่งสำเนาเทศบัญญัติที่ได้ประกาศใช้แล้วให้อำเภอทราบ จำนวน ๒ ชุด

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นางจริยา จันทร์คำ)
นายอำเภอศรีนครินทร์

เทศบัญญัติ

เรื่อง ควบคุมกิจการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ.๒๕๖๖

ของ

เทศบาลตำบลชุมพล

อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

ประกาศเทศบาลตำบลชุมพล

เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖
และ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง การควบคุมกิจการ การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

ด้วย สภาเทศบาลตำบลชุมพล มีมติให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพลเรื่อง ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖ และ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง การควบคุมกิจการ การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖ ในการประชุมสภาเทศบาลตำบลชุมพลสมัยสามัญ สมัยที่ ๔ ประจำปี ๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๕ และผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุงโดยนายอำเภอ ศรีนครินทร์ ปฏิบัติราชการแทน ได้ให้ความเห็นชอบให้เทศบาลตำบลชุมพลประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาล ตำบลชุมพล แล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลชุมพล จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖ และ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง การควบคุมกิจการ การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยให้ใช้บังคับได้เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่สำนักงานเทศบาลตำบลชุมพลแล้วเจ็ดวัน

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ลงชื่อ

(นายสุชาติ นิมมาน)

นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖

เทศบาลตำบลชุมพล
อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ. ๒๕๖๖

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เหตุผล

โดยที่การดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน และก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย สมควรกำหนดประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเทศบาลตำบลชุมพล กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลชุมพล โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลชุมพล และผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลชุมพล ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลชุมพลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๒

(๒) เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง การแต่งผม พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า เจ้าของ หรือบุคคลที่ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของสถานประกอบกิจการนั้น

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางแสง” หมายความว่า สภาวะของแสงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางความร้อน” หมายความว่า สภาวะของความร้อนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“ของเสียอันตราย” หมายความว่า มูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสารหรือสิ่งอื่นใดที่ปนเปื้อนสารพิษอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

-๒-

“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย

“กิจการ” หมายความว่า กิจการใดหรือการกระทำใด ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการกำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต

“ผู้ขออนุญาต หมายความว่า ผู้ประสงค์จะดำเนินกิจการที่ยื่นคำขอใบอนุญาตประกอบกิจการ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการกำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการและหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต

“ประชาชนที่เกี่ยวข้อง” หมายความว่า ผู้ซึ่งอาจได้รับความเดือดร้อนรำคาญหรือผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพ จากการอนุญาตให้ประกอบกิจการ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลตำบลชุมพล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลชุมพลเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ให้กิจการประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเทศบาลตำบลชุมพล

๑. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง

- (๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด
- (๒) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการในทางตรงหรือทางอ้อม หรือไม่ก็ตาม

๒. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

- (๑) การฆ่า หรือชำแหละสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร เร่ขาย หรือขายในตลาด
- (๒) การหมัก ฟอก ตาก หรือสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์
- (๓) การสะสมเขา กระดุก หรือชิ้นส่วนสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป
- (๔) การเคี้ยวหนัง เอ็น หรือไขสัตว์
- (๕) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากเปลือก กระดอง กระดุก เขา หนัง ขนสัตว์ หรือส่วนอื่นๆ ของสัตว์ด้วยการต้ม นึ่ง ตาก เผาหรือกรรมวิธีใดๆ ซึ่งมีใช้เพื่อเป็นอาหาร
- (๖) การผลิต ไม้ ปั่น บด ผสม บรรจุ สะสม หรือกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์หรือส่วนประกอบของอาหารสัตว์
- (๗) การผลิต แปรรูป สะสม หรือล้างครั่ง

-๓-

๓. กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเช่าขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำพริกแกง น้ำพริกปรุงสำเร็จ เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว น้ำจิ้ม หรือซอสปรุงรสชนิดต่างๆ

(๒) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง จากสัตว์ ได้แก่ ปลา ร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ปลาต้ม ปลาจ่อม แหนม หม่า ไส้กรอก กะปิ น้ำปลา หอยดอง น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง แซ่ฉิม จากผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น

(๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารจากพืชหรือสัตว์โดยการตาก บด นึ่ง ต้ม ตุ่น เคี้ยว กวน ฉาบ ทอด อบ รมควัน ปิ้ง ย่าง เผา หรือวิธีอื่นใด

(๕) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ลูกชิ้น

(๖) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เส้นหมี่ ขนมหุ้น ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี๋ เนื้อสัตว์เทียม หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๗) การผลิตบะหมี่ มั๊กกะโรนี สปาเกตตี พาสตา หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๘) การผลิต ขนมหุ้งสด ขนมหุ้งแห้ง จันอับ ขนมหีบเยาะ ขนมอบป๋อื่นๆ

(๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ํานม หรือผลิตภัณฑ์จากน้ํานมสัตว์

(๑๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เนย เนยเทียม เนยผสม ผลิตภัณฑ์เนย ผลิตภัณฑ์เนยเทียมและผลิตภัณฑ์เนยผสม

(๑๑) การผลิตไอศกรีม

(๑๒) การคั่ว สะสม หรือแบ่งบรรจุกาแฟ

(๑๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่นๆ

(๑๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ ไวน์ น้ำส้มสายชู

ข้าวหมาก น้ำตาลเมา

(๑๕) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค น้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ

(๑๖) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ำแข็ง

(๑๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำจากพืช ผัก ผลไม้ เครื่องดื่มชนิดต่างๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด

(๑๘) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(๑๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ผงชูรส หรือสารปรุงแต่งอาหาร

(๒๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำตาล น้ำเชื่อม

(๒๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ แปะแซ

(๒๒) การแกะ ตัดแต่ง ล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น

(๒๓) การประกอบกิจการห้องเย็นแช่แข็งอาหาร

(๒๔) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร

๔. กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด

(๑) การผลิต ไม้ บด ผสม หรือบรรจุยา

(๒) การผลิต บรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ-กระดาษเย็บ เครื่องสำอาง รวมทั้งสบู่ที่ใช้กับร่างกาย

(๓) การผลิต บรรจุสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี

(๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

(๕) การผลิตผงซักฟอก สบู่ น้ำ ยาทำความสะอาด หรือผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดต่างๆ

-๔-

๕. กิจกรรมที่เกี่ยวกับการเกษตร

- (๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำมันจากพืช
- (๒) การล้าง อบ ร่ม หรือสะสมยางดิบ
- (๓) การผลิต หรือแบ่งบรรจุแป้งมันสำปะหลัง แบ่งสาคุ แบ่งจากพืช หรือแบ่งอื่นๆ ในทำนอง

เดียวกัน

- (๔) การสีข้าว นวดข้าวด้วยเครื่องจักร หรือแบ่งบรรจุข้าวด้วยวิธีใดๆ ก็ตาม
- (๕) การผลิตยาสูบ
- (๖) การขัด กะเทาะ หรือบดเมล็ดพืช
- (๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุปุ๋ยหรือวัสดุที่นำไปผลิตปุ๋ย
- (๘) การผลิตเส้นใยจากพืช
- (๙) การตาก สะสม ขนถ่ายผลิตผลของมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพด

๖. กิจกรรมที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

- (๑) การผลิตภาชนะ เครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่างๆ ด้วยโลหะหรือแร่
- (๒) การถลุงแร่ การหลอม หรือหล่อโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๑)
- (๓) การกลึง เจาะ เชื่อม ตี ตัด ประสาน ริด หรืออัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า

ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๑)

- (๔) การเคลือบ ชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้น

กิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๑)

- (๕) การขัด ล้างโลหะด้วยเครื่องจักร หรือสารเคมี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๑)
- (๖) การทำเหมืองแร่ สะสม แยก คัดเลือก หรือล้างแร่

๗. กิจกรรมที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

- (๑) การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์
- (๒) การผลิตยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล
- (๓) การซ่อม การปรับแต่งเครื่องยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล ระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล
- (๔) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย
- (๕) การล้าง ขัดสี เคลือบสี หรืออัดฉีดยานยนต์
- (๖) การผลิต สะสม จำหน่าย ซ่อม หรืออัดแบตเตอรี่
- (๗) การจำหน่าย ซ่อม ปะ เชื่อมยานยนต์ หรือตั้งศูนย์ถ่วงล้อ
- (๘) การผลิต ซ่อม ประกอบ หรืออัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์
- (๙) การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์

เครื่องจักร หรือเครื่องกลเก่า

๘. กิจกรรมที่เกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ

- (๑) การผลิตไม้ขีดไฟ
- (๒) การเลื่อย ซอย ขัด ใส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้ว หรือตัดไม้ด้วยเครื่องจักร
- (๓) การผลิต ฟัน ทาสารเคลือบเงา หรือสี แต่งสำเร็จสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์จากไม้

หวาย ขานอ้อย

- (๔) การอบไม้

-๕-

- (๕) การผลิต สหสม แบ่งบรรจุรูป
- (๖) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียน หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดด้วยกระดาษ
- (๗) การผลิตกระดาษชนิดต่างๆ
- (๘) การเผาถ่าน หรือสสสมถ่าน

๙. กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ

(๑) การประกอบกิจการสปา เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(๒) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด

(๓) การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลเพื่อสุขภาพ

(๔) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(๕) การประกอบกิจการโรงแรม สถานที่พักที่มีใช้โรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้บริการพักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๖) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า หรือห้องแบ่งเช่าหรือกิจการอื่นใน

ทำนองเดียวกัน

(๗) การประกอบกิจการโรงแรมหรู

(๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี ดนตรี รำ รำวง ร้องแจ๊ซ ดิสโกเธค คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

(๙) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๙ (๑)

(๑๐) การประกอบกิจการการเล่นสเก็ต หรือโรลเลอร์เบลด หรือการเล่นอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

(๑๑) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(๑๒) การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย

(๑๓) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก

(๑๔) การประกอบกิจการสวนสนุก โบว์ลิ่ง หรือตู้เกม

(๑๕) การประกอบกิจการให้บริการคอมพิวเตอร์

(๑๖) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

(๑๗) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือ

สิ่งแวดล้อม

(๑๘) การประกอบกิจการสักผิวหนัง หรือเจาะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย

(๑๙) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้านของผู้รับบริการ

(๒๐) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้านของผู้รับบริการ

(๒๑) การประกอบกิจการให้บริการสปา อาบน้ำ ตัดขน รับเลี้ยงหรือรับฝากสัตว์ชั่วคราว

-๖-

๑๐. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งทอ

- (๑) การปั่นด้าย กรอตัด้าย ทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือทอด้วยมือ
- (๒) การสะสมปอ ป่าน ผ้าย นุ่น หรือใยสังเคราะห์
- (๓) การปั่นฝ้าย นุ่น ใยสังเคราะห์ด้วยเครื่องจักร
- (๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรหม หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร
- (๕) การเย็บ ปักผ้า หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร
- (๖) การพิมพ์ผ้า และสิ่งทออื่นๆ
- (๗) การซัก อบ รีด หรืออัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร
- (๘) การย้อม ฟอก กัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ

๑๑. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับหิน ดิน ททราย ซีเมนต์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง

- (๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
- (๒) การระเบิด โม่ บด หรือย่อยหิน ด้วยเครื่องจักร
- (๓) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ด้วยซีเมนต์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
- (๔) การสะสม ผสมซีเมนต์ หิน ดิน ททราย วัสดุก่อสร้าง รวมทั้งการขุด ตัก ดุด โม่ บด หรือย่อย ด้วยเครื่องจักร ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๑๑ (๒)
- (๕) การเจียรระไนเพชร พลอย หิน หรือกระจก หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
- (๖) การเลื่อย ตัด หรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ
- (๗) การผลิตซอกลัก ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือเผาหินปูน
- (๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม
- (๙) การผลิต ตัด บดกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
- (๑๐) การผลิตกระดาษทราย หรือผ้าทราย
- (๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว
- (๑๒) การล้าง การขัดด้วยการพ่นทรายลงบนพื้นผิวกระจก แก้ว หิน หรือวัสดุอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๕)

๑๒. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่างๆ

- (๑) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำละลาย
- (๒) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ
- (๓) การผลิต สะสม กลั่น หรือขนส่งปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม
- (๔) การผลิต สะสม หรือขนส่งถ่านหิน หรือถ่านโค้ก
- (๕) การขนส่ง ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๗ (๑)
- (๖) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
- (๗) การโม่ สะสม หรือบดชั้น
- (๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี
- (๙) การผลิต ล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์
- (๑๐) การเคลือบ ชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
- (๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง
- (๑๒) การผลิต หรือบรรจุสารเคมีดับเพลิง
- (๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง

-๗-

(๑๔) การผลิต สะสม ขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอื่นเป็นส่วนประกอบในการผลิต
ดอกไม้เพลิง

(๑๕) การผลิตแชลแล็ก หรือสารเคลือบเงา

(๑๖) การผลิต สะสม บรรจุ ขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค

(๑๗) การผลิต สะสม หรือบรรจุภาว

๑๓. กิจกรรมอื่นๆ

(๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๒) การผลิต ซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรืออุปกรณ์ไฟฟ้า

(๓) การผลิตเทียน หรือเทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือถ่ายเอกสาร

(๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้

(๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า

(๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่หรือแปรสภาพเป็น

ผลิตภัณฑ์ใหม่

(๘) การพิมพ์ เขียน ฟันสี หรือวิธีอื่นใดลงบนวัตถุที่มีไขสิ่งทอ

(๙) การประกอบกิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา

(๑๐) การบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้เครื่องจักร

(๑๑) การให้บริการควบคุมป้องกันและกำจัดแมลง หรือสัตว์พาหะนำโรค

(๑๒) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากยาง

(๑๓) การผลิต สะสม หรือขนส่งไปไอติเซลและเอทานอล

ข้อ ๗ ผู้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องควบคุมภายในเทศบาลตำบลชุมพลต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามเทศบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วย การควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ สถานประกอบกิจการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือสถานประกอบกิจการที่มีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วแต่กรณี

หมวด ๒

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติ
เกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการ
และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

ส่วนที่ ๑

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็กสถานดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการ หรือสถานที่อื่นใดที่ต้องมีการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนเป็นพิเศษ ซึ่งจะต้องไม่อยู่ในระยะที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน หรือจะต้องมีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของสถานประกอบกิจการ

-๘-

การกำหนดสถานที่อื่นใดเพิ่มเติม การกำหนดระยะห่าง และการกำหนดให้มีระบบป้องกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองไม่ใช้บังคับกับสถานประกอบการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

ข้อ ๙ สถานประกอบการที่มีอาคารต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง และเหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ทางหนีไฟ บันไดหนีไฟ หรือทางออกฉุกเฉินให้มีลักษณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งขีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอและมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

ข้อ ๑๐ สถานประกอบการที่มีอาคารต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่าง และการระบายอากาศให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ สถานประกอบการที่มีอาคารต้องมีห้องน้ำและห้องส้วม ตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องสุขลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๑๒ สถานประกอบการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกต้องสุขลักษณะ ดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุ หรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับประเภทและปริมาณของมูลฝอย รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับ และบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดมูลฝอยเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษ หรือวัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๓ สถานประกอบการต้องดูแลมิให้มีน้ำท่วมขังบริเวณสถานประกอบการและจัดให้มีการระบายน้ำหรือการดำเนินการอย่างใดๆ ด้วยวิธีที่เหมาะสม เพื่อไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง

ในกรณีที่มีน้ำทิ้งหรือน้ำเสียเกิดขึ้นจากสถานประกอบการตามวรรคหนึ่ง ซึ่งการดำเนินการของสถานประกอบการดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ สถานประกอบการนั้นต้องดำเนินการตามที่กฎหมายดังกล่าวกำหนด

ข้อ ๑๔ สถานประกอบการต้องมีการป้องกัน และกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ

ข้อ ๑๕ สถานประกอบการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร หรือการเสิร์ฟอาหารสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหารที่กำหนดตามเทศบัญญัติท้องถิ่น รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๑๖ สถานประกอบการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบ เรียบร้อย ปลอดภัย เป็นสัดส่วน และดูแลรักษาความสะอาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย เพื่อให้เกิดความปลอดภัย และไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

/ข้อ๑๗ สถาน...

-๙-

ข้อ ๑๗ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีน้ำดื่มสะอาดที่มีคุณภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์คุณภาพน้ำบริโภคของกรมอนามัยสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอทุกวัน รวมทั้งจัดให้มีภาชนะรองรับน้ำดื่มที่สะอาดและปราศจากสิ่งปนเปื้อนที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และสถานที่ตั้งน้ำดื่มและลักษณะการนำน้ำมาดื่มต้องไม่เกิดการปนเปื้อนจากสิ่งสกปรกหรือสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๑๘ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่มีปริมาณและคุณภาพเหมาะสมต่อการประกอบกิจการนั้นๆ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงน้ำที่ใช้ในกระบวนการผลิต

ส่วนที่ ๒

ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และการป้องกันเหตุรำคาญ

ข้อ ๑๙ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๐ สถานประกอบกิจการที่มีการดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตราย หรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๑ สถานประกอบกิจการที่ผู้ปฏิบัติงานอาจเปื้อนจากสารเคมี วัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ต้องจัดให้มีที่ชำระร่างกายฉุกเฉิน และที่ล้างตาฉุกเฉินตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของสารเคมี วัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๒ สถานประกอบกิจการต้องใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องจักรที่มีสภาพที่ปลอดภัยสำหรับการใช้งานในสถานประกอบกิจการ และต้องมีการติดตั้งในลักษณะที่แข็งแรง มั่นคง และปลอดภัย โดยมีระบบป้องกันอันตราย และป้ายคำเตือนหรือคำแนะนำในการป้องกันอันตรายจากอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องจักรนั้น ทั้งนี้ การจัดวางหรือการจัดเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องจักรต้องเป็นระเบียบไม่กีดขวางทางเดินและการปฏิบัติงาน และต้องมีการดูแล ตรวจสอบและบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีตลอดเวลา

ข้อ ๒๓ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพผู้ปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อ ๒๔ สถานประกอบกิจการใดที่ประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน มลพิษทางความสั่นสะเทือน ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุมป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น

***** ในกรณีมีการประกอบกิจการกลุ่มที่ ๑ กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ (๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีมาตรการควบคุมและป้องกันเหตุรำคาญ หรือผลกระทบที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพลว่าด้วย การควบคุมกิจการ การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖ *****

-๑๐-

หมวด ๓
ใบอนุญาต

ข้อ ๒๕ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในเทศบัญญัตินี้ก็ได้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๒๖ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการค้าจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับแสดงเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัว
- (๒) สำเนาเอกสารสิทธิของสถานประกอบการ (ที่ดิน/อาคาร/ยานพาหนะ)
- (๓) หนังสือให้ความเห็นขอการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (กรณีที่ถูกกฎหมายกำหนด)
- (๔) หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย (กรณีที่ถูกกฎหมายกำหนด)
- (๕) ในมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- (๖) หลักฐานอื่นที่จำเป็น

ข้อ ๒๗ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้อง ครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในบันทึกนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาดตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาดตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมสำเนาแจ้ง ก.พ.ร. ทราบทุกครั้ง

ข้อ ๒๘ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน(หรือตามที่เห็นสมควร) นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๒๙ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลชุมพลเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นสุด เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

-๑๑-

ข้อ ๓๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่มีเหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.

๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๔

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๓๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามบัญชีค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ในวันที่ได้รับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

-๑๒-

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๓๗ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาลตำบลชุมพล

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

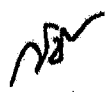
ข้อ ๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

หมวด ๖
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๙ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการใดตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๒ และกิจการนั้นจะต้องได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ให้ประกอบกิจการนั้นต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้แล้ว แต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุและหากผู้รับใบอนุญาตยังคงประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไปให้ยื่นขอต่อใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุตามข้อ ๒๙ ของเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๔๐ บรรดาคำขออนุญาตใดๆ ที่ยื่นไว้ก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังคงอยู่ระหว่างการพิจารณาของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(ลงชื่อ)
(นายสุชาติ นิมมาน)
นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

เห็นชอบ

(ลงชื่อ) (นางจรีชา จันทร์คำ)
(นายอำเภอศรีนครินทร์)

-๑๓-

บัญชีค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต ท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตราค่า ธรรมเนียม(บาท)
๑	กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์	
	(๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาล	
	๑. ม้า โค กระบือ	
	ก. จำนวน ตั้งแต่ ๕ ถึง ๑๐ ตัว	๕๐
	ข. จำนวน ตั้งแต่ ๑๑ ถึง ๓๐ ตัว	๑๐๐
	ค. จำนวน ตั้งแต่ ๓๑ ถึง ๕๐ ตัว	๓๐๐
	ง. จำนวน ตั้งแต่ ๕๑ ถึง ๑๐๐ ตัว	๕๐๐
	จ. จำนวน ตั้งแต่ ๑๐๑ ตัวขึ้นไป	๑,๐๐๐
	๒. สุกร	
	ก. จำนวน ตั้งแต่ ๑๑ ถึง ๒๐ ตัว	๑๐๐
	ข. จำนวน ตั้งแต่ ๒๑ ถึง ๕๐ ตัว	๒๐๐
	ค. จำนวน ตั้งแต่ ๕๑ ถึง ๒๐๐ ตัว	๓๐๐
	ง. จำนวน ตั้งแต่ ๒๐๑ ถึง ๕๐๐ ตัว	๕๐๐
	จ. จำนวน ตั้งแต่ ๕๐๑ ถึง ๕,๐๐๐ ตัว	๑,๐๐๐
	ฉ. จำนวน ตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตัวขึ้นไป	๒,๐๐๐
	๓. ไก่ เป็ด หนาน นก	
	ก. จำนวน ตั้งแต่ ๕๐ ถึง ๑๐๐ ตัว	๕๐
	ข. จำนวน ตั้งแต่ ๑๐๑ ถึง ๓๐๐ ตัว	๑๐๐
	ค. จำนวน ตั้งแต่ ๓๐๑ ถึง ๑,๐๐๐ ตัว	๓๐๐
	ง. จำนวน ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ถึง ๓,๐๐๐ ตัว	๔๐๐
	จ. จำนวน ตั้งแต่ ๓,๐๐๑ ถึง ๕,๐๐๐ ตัว	๕๐๐
	ฉ. จำนวน ตั้งแต่ ๕,๐๐๑ ถึง ๑๐,๐๐๐ ตัว	๑,๐๐๐
	ช. จำนวน ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๑ ตัวขึ้นไป	๑,๕๐๐
	๔. สัตว์เพื่อรีดเอานม	
	ก. จำนวน ตั้งแต่ ๕ ถึง ๒๕ ตัว	๑๐๐
	ข. จำนวน ตั้งแต่ ๒๖ ถึง ๕๐ ตัว	๒๐๐
	ค. จำนวน ตั้งแต่ ๕๑ ถึง ๑๐๐ ตัว	๓๐๐
	ง. จำนวน ตั้งแต่ ๑๐๑ ถึง ๓๐๐ ตัว	๔๐๐
	จ. จำนวน ตั้งแต่ ๓๐๑ ตัวขึ้นไป	๕๐๐
	๕. แพะ แกะ กระต่าย สุนัข	
	ก. จำนวน ตั้งแต่ ๑๐ ถึง ๒๐ ตัว	๑๐๐
	ข. จำนวน ตั้งแต่ ๒๑ ถึง ๕๐ ตัว	๒๐๐
	ค. จำนวน ตั้งแต่ ๕๑ ถึง ๑๐๐ ตัว	๓๐๐
	ง. จำนวน ตั้งแต่ ๑๐๑ ถึง ๓๐๐ ตัว	๔๐๐
	จ. จำนวน ตั้งแต่ ๓๐๑ ตัวขึ้นไป	๕๐๐

-๑๔-

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตราค่า ธรรมเนียม(บาท)
	๖. สัตว์น้ำ ก.พื้นที่เลี้ยงไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร ข.พื้นที่เลี้ยงมากกว่า ๕๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ค.พื้นที่เลี้ยงมากกว่า ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร ง.พื้นที่เลี้ยงมากกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ๗. สัตว์เลี้ยงคูลาน ก.พื้นที่เลี้ยงไม่เกิน ๑๐ ตารางเมตร ข.พื้นที่เลี้ยงมากกว่า ๑๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒๕ ตารางเมตร ค.พื้นที่เลี้ยงมากกว่า ๒๕ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร ง.พื้นที่เลี้ยงมากกว่า ๕๐ ตารางเมตร ขึ้นไป	๑๐๐ ๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๑๐๐ ๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๒) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการในทางตรง หรือทางอ้อม หรือไม่ก็ตาม ก.พื้นที่เลี้ยงไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร ข.พื้นที่เลี้ยงมากกว่า ๕๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ค.พื้นที่เลี้ยงมากกว่า ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร ง.พื้นที่เลี้ยงมากกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๕๐๐ ๒,๐๐๐
๒	กิจการเกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์	
	(๑) การฆ่า หรือชำแหละสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร เรขาย หรือในตลาด ๑.๑) การฆ่าสัตว์ใหญ่ ได้แก่ โค กระบือ สุกร ๑.๑.๑ จำนวน ตั้งแต่ ๒๐ ถึง ๕๐ ตัว ๑.๑.๒ จำนวน ตั้งแต่ ๕๑ ถึง ๑๐๐ ตัว ๑.๑.๓ จำนวน ตั้งแต่ ๑๐๑ ถึง ๓๐๐ ตัว ๑.๑.๔ จำนวน ตั้งแต่ ๓๐๑ ถึง ๕๐๐ ตัว ๑.๑.๕ จำนวน ตั้งแต่ ๕๐๑ ถึง ๕๐๑ ตัว ๑.๒) การฆ่าสัตว์ขนาดเล็ก ได้แก่ ไก่ เป็ด ห่าน แพะ ๑.๒.๑ จำนวน ตั้งแต่ ๓๐๐ ถึง ๕๐๐ ตัว ๑.๒.๒ จำนวน ตั้งแต่ ๕๐๑ ถึง ๑,๐๐๐ ตัว ๑.๒.๓ จำนวน ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตัว ขึ้นไป ๑.๓) การชำแหละสัตว์ขนาดใหญ่ ได้แก่ โค กระบือ สุกร ๑.๓.๑ จำนวน ตั้งแต่ ๑๐ ถึง ๓๐ ตัว ๑.๓.๒ จำนวน ตั้งแต่ ๓๑ ถึง ๕๐ ตัว ๑.๓.๓ จำนวน ตั้งแต่ ๕๑ ไม่เกินกว่า ๑๐๐ ตัว ๑.๓.๔ จำนวน ตั้งแต่ ๑๐๑ ตัว ขึ้นไป	๓๐๐ ๕๐๐ ๘๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๕๐๐ ๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๑๐๐ ๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐

-๑๕-

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตราค่า ธรรมเนียม(บาท)
	๑.๔) การชำแหละสัตว์ขนาดเล็ก ได้แก่ ไก่ เป็ด ห่าน แพะ ๑.๔.๑ จำนวน ตั้งแต่ ๕๐ ถึง ๑๐๐ ตัว ๑.๔.๒ จำนวน ตั้งแต่ ๑๐๑ ถึง ๓๐๐ ตัว ๑.๔.๓ จำนวน ตั้งแต่ ๓๐๑ ถึง ๕๐๐ ตัว ๑.๔.๔ จำนวน ตั้งแต่ ๕๐๑ ตัว ขึ้นไป	๑๐๐ ๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๒) การหมัก ฟอก ตาก หรือสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์	๑,๐๐๐
	(๓) การสะสมเขา กระดุก หรือชิ้นส่วนของสัตว์ที่ยังไม่แปรรูป	๑,๐๐๐
	(๔) การเคี้ยวหนัง เอ็น หรือไขสัตว์	๑,๐๐๐
	(๕) การผลิตสิ่งเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากเปลือก กระดอง กระดุก เขา หนัง ขนสัตว์หรือส่วนอื่นๆ ของสัตว์ด้วยการต้ม นึ่ง ตาก เผาหรือกรรมวิธีใดๆ ซึ่งมีใช้ เพื่อเป็นอาหาร (๑) โดยไม่ใช่เครื่องจักร (๒) โดยใช้เครื่องจักร ก. มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๓๐๐ ๕๐๐
	(๖) การผลิต โม่ ปั่น บด ผสม บรรจุ สะสม หรือกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืชหรือ ส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์หรือส่วนประกอบของอาหาร สัตว์ (๑) ไม่เกิน ๓๐๐ กิโลกรัม (๒) มากกว่า ๓๐๐ กิโลกรัม ไม่เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม (๓) มากกว่า ๕๐๐ กิโลกรัม ขึ้นไป	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๗) การผลิต แปรรูป สะสม หรือล้างครั้ง	๑,๐๐๐
๓	กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การ เร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	
	(๑) การผลิต สะสม หรือแปรรูป น้ำพริกแกง น้ำพริกปรุงสำเร็จ เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว น้ำจิ้ม หรือซอสปรุงรสชนิดต่างๆ	๓๐๐
	(๒) การผลิต สะสม หรือแปรรูป อาหารหมัก ตอง จากสัตว์ ได้แก่ ปลา ร้า ปลาเจ้า กุ้งเจ้า ปลาส้ม ปลาจ่อม แหนม หม่า ไส้กรอก กะปิ น้ำปลา หอยตอง น้ำเคย น้ำบูดู ไตปลา หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน	๓๐๐
	(๓) การผลิต สะสม หรือแปรรูป อาหารหมัก ตอง แซ่ฉิม จากผัก ผลไม้หรือพืช อย่างอื่น	๓๐๐
	(๔) การผลิต สะสม หรือแปรรูป อาหารจากพืชหรือสัตว์โดยการตาก บด นึ่ง ต้ม ตุ่น เคี้ยว กวน ฉาบ ทอด อบ ร่มควัน ปิ้ง ย่าง เผา หรือวิธีอื่นใด	๓๐๐
	(๕) การผลิต สะสม หรือแปรรูป ลูกชิ้น	๓๐๐
	(๖) การผลิต สะสม หรือแปรรูป เส้นหมี่ ขนมหิน ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี เนื้อสัตว์เทียม หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน	๓๐๐
	(๗) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี สปาเกตตี้ พาสตา หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึง กัน	๓๐๐

-๑๖-

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตราค่า ธรรมเนียม(บาท)
	(๘) การผลิต ขนบปังสด ขนบปังแห้ง จันอับ ขนบเปียะ ขนบอื่นๆ	๓๐๐
	(๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ นํ้านม หรือผลิตภัณฑ์จากนํ้านมสัตว์	๓๐๐
	(๑๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เนย เนยเทียม เนยผสม ผลิตภัณฑ์เนย ผลิตภัณฑ์เนยเทียม และผลิตภัณฑ์เนยผสม	๓๐๐
	(๑๑) การผลิตไอศกรีม	๑๐๐
	(๑๒) การคั่ว สะสม หรือแบ่งบรรจุกาแฟ	๓๐๐
	(๑๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ โบซาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงต่างๆ	๓๐๐
	(๑๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เอพทิลแอลกอฮอล์ สุรา เปียร์ ไวน์ นํ้าส้มสายชู ข้าวหมาก นํ้าตาลเมา	
	(๑๕) การผลิตนํ้ากลั่น นํ้าบริโภค นํ้าดื่มจากเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ	๓๐๐
	(๑๖) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ หรือขนส่งนํ้าแข็ง	๓๐๐
	(๑๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ นํ้าอัดลม นํ้าหวาน นํ้าไซดา นํ้าจากพืชผัก ผลไม้ เครื่องดื่มชนิดต่างๆ บรรจุกระป๋อง	๓๐๐
	(๑๘) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด	๓๐๐
	(๑๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ผงชูรส หรือสารปรุงแต่งอาหาร	๓๐๐
	(๒๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ นํ้าตาล นํ้าเชื่อม	๓๐๐
	(๒๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเบะแซ	๓๐๐
	(๒๒) การแกะ ตัดแต่ง ล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น	๓๐๐
	(๒๓) การประกอบกิจการห้องเย็นแช่แข็งอาหาร	๓๐๐
	(๒๔) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร	๓๐๐
๔	กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ทำ ความสะอาด	
	(๑) การผลิต โม่ บด ผสม หรือบรรจุยา	๓๐๐
	(๒) การผลิต บรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอาง รวมทั้งสบู่ที่ ใช้กับร่างกาย	๓๐๐
	(๓) การผลิต บรรจุยาสี ผลิตภัณฑ์จากยาสี	๓๐๐
	(๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป	๓๐๐
	(๕) การผลิตผงซักฟอก สบู่ นํ้ายาทำความสะอาดหรือผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด ต่างๆ	๓๐๐
๕	กิจการที่เกี่ยวกับเกษตร	
	(๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำมันจากพืช ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๕๐๐

-๑๗-

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตราค่า ธรรมเนียม(บาท)
	(๒) การล้าง อบ รม หรือสะสมยางดิบ ก. การล้าง อบ รมยางดิบ ข. สะสมยางดิบ - การสะสมไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลกรัม - การสะสมเกินกว่า ๑,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัม - การสะสมเกินกว่า ๕,๐๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม	๑,๕๐๐ ๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๓) การผลิต หรือแบ่งบรรจุแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคุ แป้งจากพืช หรือแป้งอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐
	(๔) การสีข้าว นวดข้าวด้วยเครื่องจักร หรือแบ่งบรรจุข้าวด้วยวิธีใดๆ ก็ตาม (ก) ใช้เครื่องจักรแรงม้า ไม่เกิน ๒๕ แรงม้า (ข) ใช้เครื่องจักรแรงม้า เกินกว่า ๒๕ แรงม้า ขึ้นไป	๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๕) ผลิตภัณฑียาสูบ ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐
	(๖) การขัด กะเทาะ หรือบดเมล็ดพืช ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร ข. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุปุ๋ยหรือวัสดุที่นำไปผลิตปุ๋ย ก. การผลิต หรือแบ่งบรรจุ ข. การสะสม ตั้งแต่ ๓,๐๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป	๑,๐๐๐ ๘๐๐
	(๘) การผลิตเส้นใยจากพืช	๑,๐๐๐
	(๙) การตาก สะสม ขนถ่ายผลิตผลของมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพด	๑,๐๐๐
๖	กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่	
	(๑) การผลิตภาชนะ เครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ด้วยโลหะ หรือแร่	๑,๐๐๐
	(๒) การถลุงแร่ การหลอมหรือหล่อโลหะทุกชนิดยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาต ใน ๖(๑)	๑,๐๐๐
	(๓) การกลึง เจาะ เชื่อม ตี ตัด ประสาน ริด หรืออัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือ ก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖(๑)	๑,๐๐๐
	(๔) การเคลือบ ชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖(๑)	๑,๐๐๐
	(๕) การขัด ล้างโลหะด้วยเครื่องจักรหรือสารเคมี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาต ใน ๖(๑)	๑,๐๐๐
	(๖) การทำเหมืองแร่ สะสม แยก คัดเลือก หรือล้างแร่	๑,๐๐๐

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตราค่า ธรรมเนียม(บาท)
๗	กิจการที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล	
	(๑) การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ ฟันสี หรือฟันสารกันสนิมยานยนต์	๕๐๐
	(๒) การผลิตยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล	๕๐๐
	(๓) การซ่อม การปรับแต่งเครื่องยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล ระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล	๕๐๐
	(๔) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลดังกล่าว	๕๐๐
	(๕) การล้าง ขัดสี เคลือบสี หรืออัดฉีดยานยนต์	๕๐๐
	(๖) การผลิต สวม จำหน่าย ซ่อม หรืออัดแบตเตอรี่	๕๐๐
	(๗) การจำหน่าย ซ่อม ปะ เชื่อมยางยานยนต์ หรือตั้งศูนย์ล้อ	๕๐๐
	(๘) การผลิต ซ่อม ประกอบ หรืออัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์	๕๐๐
	(๙) การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลเก่า	๕๐๐
๘	กิจการที่เกี่ยวข้องกับไม้หรือกระดาษ	
	(๑) การผลิตไม้ขีดไฟ	๕๐๐
	(๒) การเลื่อย ซอย ชัด ใส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้ว หรือตัดไม้ด้วยเครื่องจักร	๕๐๐
	(๓) การผลิต ฟัน ทาสารเคลือบเงา หรือสี แต่งสำเร็จสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย ชานอ้อย	๕๐๐
	(๔) การอบไม้	๕๐๐
	(๕) การผลิต สวม แบ่งบรรจุรูป	๕๐๐
	(๖) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียน หรือผลิตอื่นใดด้วยกระดาษ	๕๐๐
	(๗) การผลิตกระดาษชนิดต่างๆ	๕๐๐
	(๘) การเผาถ่าน หรือสะสมถ่าน	๕๐๐
๙	กิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริการ	
	(๑) การประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ ก. พื้นที่การให้บริการไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร ข. พื้นที่การให้บริการเกิน ๕๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ค. พื้นที่การให้บริการเกิน ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ตารางเมตร ง. พื้นที่การให้บริการเกิน ๓๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๕๐๐ ๒,๐๐๐
	(๒) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด	๑,๐๐๐

-๑๙-

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตราค่า ธรรมเนียม(บาท)
	(๓) การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ ก. พื้นที่การให้บริการไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ข. พื้นที่การให้บริการเกิน ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร ค. พื้นที่การให้บริการเกิน ๒๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ตารางเมตร ง. พื้นที่การให้บริการเกิน ๔๐๐ ตารางเมตร	๑,๐๐๐ ๑,๕๐๐ ๓,๐๐๐ ๕,๐๐๐
	(๔) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ	๑,๐๐๐
	(๕) การประกอบกิจการโรงแรม สถานที่พักที่มีใช้โรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้บริการพักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน หรืออื่นใดทำนองเดียวกัน (ก) จำนวนห้องพักไม่เกิน ๑๐ ห้อง (ข) จำนวนห้องพักมากกว่า ๑๐ ห้อง ไม่เกิน ๕๐ ห้อง	๕๐๐ ๑,๐๐๐
	(ค) จำนวนห้องพักมากกว่า ๕๐ ห้อง ไม่เกิน ๑๐๐ ห้อง (ง) จำนวนห้องพักมากกว่า ๑๐๐ ห้อง ไม่เกิน ๒๐๐ ห้อง (จ) จำนวนห้องพักมากกว่า ๒๐๐ ห้อง ขึ้นไป	๑,๕๐๐ ๒,๐๐๐ ๒,๕๐๐
	(๖) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า หรือห้องแบ่งเช่าหรือ	
	กิจการอื่นในทำนองเดียวกัน (ก) จำนวนห้องพักไม่เกิน ๑๐ ห้อง (ข) จำนวนห้องพักมากกว่า ๑๐ ห้อง ไม่เกิน ๓๐ ห้อง (ค) จำนวนห้องพักมากกว่า ๓๐ ห้อง ไม่เกิน ๑๐๐ ห้อง (ง) จำนวนห้องพักมากกว่า ๑๐๐ ห้อง ไม่เกิน ๒๐๐ ห้อง (จ) จำนวนห้องพักมากกว่า ๒๐๐ ห้อง ขึ้นไป	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๓,๐๐๐
	(๗) การประกอบกิจการโรงแรมหรู	๑,๐๐๐
	(๘) การจัดทำมีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องแจ๊ส ดิสโกเธค คาราโอเกะ หรือผู้เพลง หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐
	(๙) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๙(๑)	๑,๐๐๐
	(๑๐) การประกอบกิจการเล่นสเก็ต หรือโรลเลอร์เบลด หรือการเล่นอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน	๑,๐๐๐

-๒๐-

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตราค่า ธรรมเนียม(บาท)
	(๑๑) การประกอบกิจการร้านเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือในสถานประกอบการเพื่อ สุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ ก. สถานที่ไม่ปรับอากาศ - พื้นที่ไม่เกิน ๑๕ ตารางเมตร - พื้นที่เกินกว่า ๑๕ ตารางเมตร ข. สถานที่ปรับอากาศ - พื้นที่ไม่เกิน ๑๕ ตารางเมตร - พื้นที่เกินกว่า ๑๕ ตารางเมตร	๑๐๐ ๓๐๐ ๓๐๐ ๕๐๐
	(๑๒) การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย	๑,๐๐๐
	(๑๓) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก	๑,๐๐๐
	(๑๔) การประกอบกิจการสวนสนุก โบว์ลิ่ง หรือตู้เกม	๑,๐๐๐
	(๑๕) การประกอบกิจการให้บริการคอมพิวเตอร์ ก. จำนวนไม่เกิน ๑๐ เครื่อง ข. จำนวนเกินกว่า ๑๐ เครื่อง ขึ้นไป	๑๐๐ ๓๐๐
	(๑๖) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ	๑,๐๐๐
	(๑๗) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดล้อม	๑,๐๐๐
	(๑๘) การประกอบกิจการสักผิวหนัง หรือเจาะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย	๑,๐๐๐
	(๑๙) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กเล็กที่บ้านของผู้บริการ	๑,๐๐๐
	(๒๐) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้านของผู้รับบริการ	๑,๐๐๐
	(๒๑) การประกอบกิจการให้บริการสปา อาบน้ำ ตัดขน รับเลี้ยงหรือรับฝากสัตว์ ชั่วคราว	๑,๐๐๐
๑๐	กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ	
	(๑) การปั่นด้าย กรอด้วยเครื่องจักร หรือทอผ้าด้วยกี่กระตุก	๑,๐๐๐
	(๒) การสะสมปอ ป่าน ผ้าย นุ่น หรือใยสังเคราะห์	๑,๐๐๐
	(๓) การปั่นผ้าย นุ่น ใยสังเคราะห์ด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐
	(๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐
	(๕) การเย็บ ปักผ้า หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐
	(๖) การพิมพ์ผ้า และสิ่งทออื่นๆ	๑,๐๐๐
	(๗) การซัก อบ รีด หรืออัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐
	(๘) การย้อม ฟอก กัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ	๑,๐๐๐
๑๑	กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราซ ซีเมนต์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง	
	(๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา	๑,๐๐๐
	(๒) การระเบิด โม่ บด หรือย่อยหิน ด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐
	(๓) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ด้วยซีเมนต์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐

-๒๑-

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตราค่า ธรรมเนียม(บาท)
	(๔) การสะสม ผสมซีเมนต์ หิน ดิน ททราย วัสดุก่อสร้าง รวมทั้งการขุด ตัก ตูต ไม้ บด หรือย่อย ด้วยเครื่องจักร ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๑๑(๒)	๑,๐๐๐
	(๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน หรือกระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐
	(๖) การเลื่อย ตัด หรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของ เครื่องใช้ ผลิตภัณฑ์ต่างๆ	๑,๐๐๐
	(๗) การผลิตชอล์ก ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือเผาหินปูน	๑,๐๐๐
	(๘) การผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม	๑,๐๐๐
	(๙) การผลิต ตัด บดกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว	๑,๐๐๐
	(๑๐) การผลิตกระดาษทราย หรือผ้าทราย	๑,๐๐๐
	(๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	๑,๐๐๐
	(๑๒) การล้าง การขัดด้วยการพ่นทรายลงบนพื้นผิวกระจก แก้ว หิน หรือวัตถุ อื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖ (๕)	
๑๒	กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมี	
	(๑) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำละลาย	๒,๐๐๐
	(๒) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ	
	ก. สถานบริการจำหน่าย	๕๐๐
	ข. ร้านค้า	๓๐๐
	ค. การขนส่ง	๑,๐๐๐
	(๓) การผลิต สะสม กลั่น หรือขนส่งปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์	
	ก. คลังน้ำมัน	๒,๐๐๐
	ข. สถานบริการจำหน่าย	๑,๐๐๐
	ค. ร้านค้าซึ่งจำหน่ายในลักษณะขวด ครอบ ถัง หรือถังเก็บบนดินขนาดเล็ก	๕๐๐
	ง. ตู้น้ำมันหยอดเหรียญ	๓๐๐
	จ. การขนส่ง	๑,๐๐๐
	(๔) การผลิต สะสม หรือขนส่งถ่านหิน หรือถ่านโค้ก	๑,๐๐๐
	(๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการที่ได้รับอนุญาตใน ๗(๑)	๑,๐๐๐
	(๖) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐
	(๗) การโม่ สะสม หรือบดขัณฑ์	๑,๐๐๐
	(๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี	๑,๐๐๐
	(๙) การผลิต ล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์	๑,๐๐๐
	(๑๐) การเคลือบ ขู่วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐
	(๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐
	(๑๒) การผลิต หรือบรรจุสารเคมีดับเพลิง	๑,๐๐๐
	(๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง	๑,๐๐๐

-๒๒-

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตราค่า ธรรมเนียม(บาท)
	(๑๔) การผลิต สะสม ขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง	๑,๐๐๐
	(๑๕) การผลิตเซลล์เค็ม หรือสารเคลือบเงา	๑,๐๐๐
	(๑๖) การผลิต สะสม บรรจุ ขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค	๑,๐๐๐
	(๑๗) การผลิต สะสม หรือบรรจุภาว	๑,๐๐๐
๑๓	กิจการอื่นๆ	
	(๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร	๓,๐๐๐
	(๒) การผลิต ซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรืออุปกรณ์ไฟฟ้า ก. พื้นที่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ๕๐๐ ข. พื้นที่มากกว่า ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตารางเมตร ๑,๐๐๐ ค. พื้นที่มากกว่า ๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ๑,๕๐๐ ง. พื้นที่มากกว่า ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ๒,๐๐๐	
	(๓) การผลิตเทียน หรือเทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน	๑,๕๐๐
	(๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือถ่ายเอกสาร	๑,๕๐๐
	(๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้นแล้วหรือเหลือใช้ ก. พื้นที่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ๘๐๐ ข. พื้นที่มากกว่า ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ตารางเมตร ๑,๐๐๐ ค. พื้นที่มากกว่า ๔๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๘๐๐ ตารางเมตร ๑,๕๐๐ ง. พื้นที่มากกว่า ๘๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ๒,๐๐๐	
	(๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า ก. พื้นที่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ๕๐๐ ข. พื้นที่มากกว่า ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตารางเมตร ๘๐๐ ค. พื้นที่มากกว่า ๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ๑,๐๐๐ ง. พื้นที่มากกว่า ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ๑,๕๐๐	
	(๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้นแล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่หรือแปรสภาพเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่	๑,๐๐๐
	(๘) การพิมพ์ เขียน ฟันสี หรือวิธีอื่นใดลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ	๑,๐๐๐
	(๙) การประกอบกิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา	-
	(๑๐) การบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
	(๑๑) การให้บริการควบคุมป้องกันและกำจัดแมลง หรือสัตว์พาหะนำโรค	๑,๐๐๐
	(๑๒) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากยาง	๑,๐๐๐
	(๑๓) การผลิต สะสม หรือขนส่งไปอดีตเซลและเอทานอล	๑,๐๐๐

-๒๔-

(๓) ผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง

.....

.....

.....

.....

(๔) มาตรการป้องกันและลดผลกระทบที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ชุมชน หรือสิ่งแวดล้อม และการเยียวยาความเดือดร้อนหรือความเสียหาย ที่กำหนดเพิ่มเติมหลังจากการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำรับรองของผู้อนุญาต ☐ ข้อมูลที่ให้ไว้และเอกสารหลักฐานประกอบ เป็นข้อมูลล่าสุดที่ถูกต้องเป็นจริงทุกประการ	ลายมือชื่อ.....ผู้ขออนุญาต ชื่อ-สกุล..... วันที่.....
--	---

-๒๕-

คำขอเลขที่...../.....
(เจ้าหน้าที่กรอก)

แบบคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

โดย.....ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล

ปรากฏตาม.....

ที่อยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....ผู้ขออนุญาต

๒. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วยแล้วดังนี้

สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)

สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่.....

หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (กรณีที่มีกฎหมายกำหนด)

หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง (กรณีที่มีกฎหมายกำหนด)

ใบมอบอำนาจ (ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ)

สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล (กรณีเป็นนิติบุคคล)

เอกสารและหลักฐานอื่นๆ ตามข้อบัญญัติท้องถิ่น คือ

๑.

๒.

๓.

๔.

ขอรับรองว่าข้อความในคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขออนุญาต

(.....)

-๒๖-

ส่วนของผู้เจ้าหน้าที่

ใบรับคำขอรับใบอนุญาต/ต่อใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน ครบ

ไม่ครบ คือ

(๑)

(๒)

(๓)

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ส่วนของผู้แจ้ง

ใบรับคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน ครบ

ไม่ครบ คือ

(๑)

(๒)

(๓)

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายใน.....
วัน นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ที่ พท/.....

สำนักงานเทศบาลตำบลชุมพล
อำเภอศรีนครินทร์ พท ๙๓๐๐๐

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง คำแนะนำให้แก้ไขปรับปรุงสภาพของสถานที่ประกอบกิจการ

เรียน

อ้างถึง ใบรับคำขออนุญาต/ต่อใบอนุญาต เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตามที่ท่านได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ.....
และเทศบาลตำบลชุมพลได้ออกใบรับคำขออนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาตไว้ตามที่อ้างถึง นั้น เนื่องจากเจ้าพนักงาน
ได้ตรวจสภาพด้านสุขลักษณะของสถานที่ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ ระบบกำจัดหรือบำบัดของเสียและอื่นๆ ของ
สถานที่ประกอบกิจการของท่านแล้ว พบว่ายังไม่ถูกต้อง ครบถ้วน ตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่น ดังนี้

- ๑.
- ๒.
- ๓.
- ๔.

ฉะนั้น จึงขอให้ท่านแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์เพื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะได้ดำเนินการพิจารณา
การอนุญาตต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

.....
.....
.....

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โทรศัพท์.....

ที่ วันที่ กันยายน ๒๕๖๕

เรื่อง รายงานผลการตรวจสภาพของสถานที่ประกอบกิจการเพื่อประกอบการพิจารณาการอนุญาต

เรียน เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ตามที่เทศบาลตำบลชุมพลได้รับคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ.....
และได้ออกใบรับคำขออนุญาต เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. นั้น

จากการตรวจสภาพด้านสุขลักษณะของสถานที่ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ ระบบกำจัดหรือบำบัด
ของเสียและอื่นๆ ของสถานที่ประกอบกิจการดังกล่าวแล้วพบว่า

ครบถ้วนถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่น

ไม่ครบ ดังนี้

๑.

๒.

๓.

๔.

ฉะนั้น จึงมีความเห็นว่า สมควรอนุญาต

สมควรอนุญาตโดยมีเงื่อนไข ดังนี้

๑.

๒.

๓.

๔.

ไม่สมควรอนุญาต

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานสาธารณสุข/ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

-๒๙-

ที่ พท/.....

สำนักงานเทศบาลตำบลชุมพล
อำเภอศรีนครินทร์ พท ๙๓๐๐๐

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง แจ้งขยายเวลาการพิจารณาอนุญาตประกอบกิจการ

เรียน

อ้างถึง ใบรับคำขออนุญาต/ต่อใบอนุญาต เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สิ่งที่ส่งมาด้วย

ตามที่ท่านได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ.....
และเทศบาลตำบลชุมพลได้ออกใบรับคำขออนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาตไว้ตามที่อ้างถึง นั้น

เนื่องจากมีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่สามารถออกใบอนุญาตหรือยังไม่สามารถมีคำสั่งไม่
อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลา ๓๐ วันนับแต่วันที่รับคำขอตกลงว่า ดังนี้

๑.
๒.
๓.
๔.

ดังนั้น จึงขอแจ้งขยายเวลาการพิจารณาอนุญาตออกไปเป็นเวลา ๑๕ วันนับแต่วันที่.....
และต้องขออภัย มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

.....
.....
.....

-๓๐-

ที่ พท/.....

สำนักงานเทศบาลตำบลชุมพล
อำเภอศรีนครินทร์ พท ๙๓๐๐๐

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง แจ้งการอนุญาตประกอบกิจการ

เรียน

อ้างถึง ใบรับคำขออนุญาต/ต่อใบอนุญาต เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สิ่งที่ส่งมาด้วย

ตามที่ท่านได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ.....
และเทศบาลตำบลชุมพลได้ออกใบรับคำขออนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาตไว้ตามที่อ้างถึง นั้น

บัดนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่ท่านเรียบร้อยแล้ว จึงขอให้ท่านมา
ติดต่อขอรับใบอนุญาต ณ สำนักงานเทศบาลตำบลชุมพล พร้อมชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต เป็นเงิน.....
บาท (.....) ภายใน ๑๕ วันนับแต่วันได้รับหนังสือนี้

ทั้งนี้ หากท่านไม่สามารถมารับใบอนุญาตภายในระยะเวลาดังกล่าว กรุณาแจ้งให้เจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

.....
.....
.....

-๓๑-

ใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่.....เลขที่...../.....

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....

สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบการ.....ประเภท.....

ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

อัตราค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท (.....)

ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

(๒) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง ครบถ้วน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด

ในข้อบัญญัติท้องถิ่น

(๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องโดยมิอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

(๔) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

๔.๑

๔.๒

(๕) ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(๖) ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน (๑) ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๒,๕๐๐ บาท

(๒) ผู้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมต่อเทศบาลตำบลชุมพลทุกปีตามกำหนดเวลา หากฝ่าฝืนจะต้องเสียค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละ ๒๐ ของค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

(มีต่อด้านหลัง)

-๓๓-

ที่ พท/.....

สำนักงานเทศบาลตำบลชุมพล
อำเภอศรีนครินทร์ พท ๙๓๐๐๐

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง คำสั่งไม่อนุญาต/ไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ
เรียน

อ้างถึง ใบรับคำขออนุญาต/ต่อใบอนุญาต เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ใบรับคำขออนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต เลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
- ๒. หนังสือแจ้งคำแนะนำให้แก้ไขปรับปรุงสภาพของสถานที่ประกอบกิจการ ที่.....ลว.....

ตามที่ท่านได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ.....
และเจ้าพนักงานได้มีหนังสือแจ้งคำแนะนำให้ท่านแก้ไขปรับปรุงสภาพของสถานที่ประกอบกิจการให้ถูกต้อง
ครบถ้วน ตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นภายในเวลาที่กำหนด ตามที่อ้างถึงนั้น

จากการตรวจสอบปรากฏว่าท่านไม่สามารถแก้ไขปรับปรุงสภาพของสถานที่ประกอบกิจการให้
ถูกต้อง ครบถ้วน ตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่น ดังนี้

- ๑.
- ๒.

ดังนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕
เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต/ไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ท่านประกอบกิจการตามที่ได้ยื่นคำขอไว้

อนึ่ง หากท่านไม่พอใจคำสั่งนี้ ท่านมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ภายใน
สามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่งนี้

ทั้งนี้ การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะ
เห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งชั่วคราว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

.....
.....
.....

-๓๔-

คำขอเลขที่...../.....
(เจ้าหน้าที่กรอก)

แบบคำขอใบแทนใบอนุญาต
ประกอบกิจการ.....

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

โดย.....ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล

ปรากฏตาม.....

ที่อยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....ผู้ขอใบแทนอนุญาต

๒. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วยแล้วดังนี้

๒.๑ กรณีใบอนุญาตสูญหาย

สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

สำเนารับแจ้งการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหาย

๒.๒ กรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ

สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

ใบอนุญาตเดิมที่เหลืออยู่

ขอรับรองว่าข้อความในคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอใบแทนอนุญาต

(.....)

-๓๕-

ส่วนของผู้เจ้าหน้าที่
ใบรับคำขอใบแทนใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน ครบ
 ไม่ครบ คือ

(๑)

(๒)

(๓)

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ส่วนของผู้ขอใบแทนอนุญาต

ใบรับคำขอใบแทนใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน ครบ
 ไม่ครบ คือ

(๑)

(๒)

(๓)

ตั้งนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายใน.....
วัน นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

-๓๖-

ใบแทนอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่.....เลขที่...../.....

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....

สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบการ.....ประเภท.....

ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

แทนใบอนุญาตฉบับเดิมที่สูญหายหรือถูกทำลาย/ชำรุดในสาระที่สำคัญ เล่มที่
เลขที่...../..... ซึ่งออกให้เมื่อวันที่เดือน.....พ.ศ. และจะสิ้นอายุในวันที่

.....เดือนพ.ศ.

(๒) ผู้รับใบแทนใบอนุญาตต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง ครบถ้วน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่
กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น

(๓) ใบแทนใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(๔) ใบแทนใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุตามใบอนุญาตฉบับเดิม คือวันที่.....เดือน.....

พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน (๑) ผู้รับใบแทนใบอนุญาตต้องแสดงใบแทนอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่
ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๒,๕๐๐ บาท(๒) ผู้รับใบแทนใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมต่อเทศบาลตำบลชุมพลทุกปีตามกำหนดเวลา หาก
ฝ่าฝืนจะต้องเสียค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละ ๒๐ ของค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

(มีต่อด้านหลัง)

เทศบัญญัติ

**เรื่อง ควบคุมกิจการกิจการ การเพาะพันธุ์
เลี้ยง และการอนุบาลสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖**

ของ

เทศบาลตำบลชุมพล

อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพลว่าด้วย การควบคุมกิจการ การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันการประกอบกิจการ การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร ก่อให้เกิดผลกระทบต่อ
จนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ เนื่องจากขาดมาตรการในการควบคุมและป้องกันมลพิษ
ของเสียอันตราย สารเคมี วัตถุอันตราย สมควรกำหนดมาตรการควบคุมและป้องกันเหตุรำคาญหรือ
ผลกระทบต่อสุขภาพ ของสถานประกอบกิจการ การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร
จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง การควบคุมกิจการ การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมกิจการ การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลชุมพล โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลชุมพล และผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล เรื่อง การควบคุมกิจการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒. เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลชุมพล ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลชุมพล แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓. ในเทศบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ เฉพาะกิจการประเภทการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า เจ้าของ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของสถานประกอบกิจการ

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“โรงเรือน” หมายความว่า อาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างที่มีหลังคา โดยภายในแบ่งกันเป็นคอกหรือรูปแบบอื่น สำหรับใช้เพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร

“ส่วนน้ำ” หมายความว่า พื้นที่หรือสถานที่ และให้หมายความรวมถึงบริเวณที่มีลักษณะเป็นบ่อ แอ่ง หรืออ่าง สำหรับให้สุกรแช่น้ำและรองรับสิ่งขับถ่ายจากสุกร

“ของเสีย” หมายความว่า มูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือสิ่งอื่นใด อันเกิดจากการประกอบกิจการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร ที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพหรือเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ซากสุกร สิ่งขับถ่ายจากสุกร กากตะกอน หรือสิ่งตกค้าง จากการจัดการน้ำเสีย

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลตำบลชุมพล

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีมาตรการควบคุมและป้องกันเหตุรำคาญ หรือผลกระทบต่อสุขภาพเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามเทศบัญญัตินี้

-๒-

ข้อ ๕ สถานประกอบการต้องมีระยะห่างจากศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุ หรือผู้ป่วยพักฟื้น หรือผู้พิการ เพื่อป้องกันผลกระทบต่อผู้อยู่อาศัยในบริเวณดังต่อไปนี้

(๑) สถานประกอบการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๑๑ ถึง ๒๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร

(๒) สถานประกอบการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๒๑ ถึง ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

(๓) สถานประกอบการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๕๑ ถึง ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๔) สถานประกอบการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๕๐๑ ถึง ๕,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

(๕) สถานประกอบการที่มีสุกร ตั้งแต่ ๕,๐๐๑ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่าง ไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ เมตร

ในกรณีที่สถานประกอบการใดมีเหตุจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนสุกรจนไม่เป็นตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ดำเนินการแจ้งเหตุจำเป็น และจำนวนสุกรที่เพิ่มขึ้นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในระยะเวลาสิบห้าวันที่มีเหตุตามวรรคหนึ่ง และต้องดำเนินการให้จำนวนสุกรเป็นไปตามวรรคหนึ่งภายในระยะเวลาเก้าสิบวัน

ข้อ ๖ บริเวณเพาะพันธุ์ เลี้ยง อนุบาลสุกร และบริเวณที่กำจัดของเสีย ต้องอยู่ห่างเขตรั้วของสถานประกอบการ รวมทั้งมีที่วางอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณนั้นไม่น้อยกว่าสี่สิบเมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบการรายอื่น และควรปลูกต้นไม้ที่มีความสูงและทรงพุ่มที่เหมาะสมสำหรับเป็นแนวป้องกัน เพื่อช่วยลดการแพร่กระจายของมลพิษ เช่น กลิ่น ฝุ่น ออกสู่ภายนอก

ข้อ ๗ ผู้ดำเนินการกิจการต้องควบคุม และป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ได้รับผลกระทบตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐

ข้อ ๘ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของโรงเรือนและบริเวณโดยรอบ

(๑) ลักษณะโรงเรือน ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง อยู่ในสภาพดี ปลอดภัย การระบายอากาศที่ดี อากาศถ่ายเทสะดวก และระบบระบายน้ำเพื่อรวบรวมน้ำเสียไปบำบัดด้วยวิธีการที่เหมาะสม รวมทั้งบำรุงรักษา ทำความสะอาดโรงเรือน ระบบระบายอากาศ และระบบระบายน้ำอย่างสม่ำเสมอ

(๒) พื้นโรงเรือนอยู่ในสภาพดี มีความลาดเอียงเพื่อให้น้ำไหลลงทางระบายได้สะดวก ดูแลรักษาพื้นโรงเรือนให้แห้งและสะอาด ในกรณีที่เป็นพื้นคอนกรีต หรือพื้นลักษณะอื่นใดในทำนองเดียวกัน ต้องเก็บกวาดมูลสุกรและเศษสิ่งตกค้างจากพื้นคอกทุกวัน และล้างทำความสะอาดสม่ำเสมอ

(๓) จัดพื้นที่ดำเนินการเป็นสัดส่วนและเหมาะสม เช่น พื้นที่เพาะพันธุ์ เลี้ยง อนุบาลสุกร พื้นที่จัดเก็บอาหารสุกร ยา วัคซีน พื้นที่ผสมอาหารสุกร พื้นที่ตากมูลสุกร พื้นที่บำบัดหรือกำจัดของเสีย รวมทั้งต้องบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่สะอาด สามารถป้องกันกลิ่น ฝุ่น เชื้อโรค แมลงหรือสัตว์ ที่เป็นพาหะนำโรคด้วย

(๔) มีพื้นที่เพียงพอในการเลี้ยงสุกรและมีสภาพแวดล้อมภายในโรงเรือนที่เหมาะสมกับจำนวนสุกร สายพันธุ์ ขนาด และอายุของสุกร โดยเฉพาะโรงเรือนเพาะพันธุ์ เลี้ยง และอนุบาลสุกร ต้องมีที่ขังหรือคอกกั้น เป็นสัดส่วน เหมาะสมกับจำนวนสุกร ไม่ให้สุกรอยู่อย่างแออัด ทั้งนี้ พื้นที่ในการเลี้ยงสุกรต้องเป็นไปตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕) โรงเรือนที่มีส้วมน้ำ ต้องกำจัดสิ่งขับถ่ายจากสุกรและล้างทำความสะอาดทุกวัน

(๖) โรงเรือนที่มีการใช้วัสดุรองพื้น ต้องบำรุงรักษาและเปลี่ยนวัสดุรองพื้นตามระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อป้องกันกลิ่นรบกวน และการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลง หรือสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค

(๗) เมื่อสิ้นสุดการเลี้ยงสุกรแต่ละรุ่น ให้ทำความสะอาดคอกเพื่อชะล้างมูลสุกรและสิ่งสกปรกที่สะสมอยู่ตามซอกพื้น เพื่อป้องกันกลิ่นรบกวน และมีให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรงเรือน และอุปกรณ์ก่อนนำสุกรรุ่นใหม่เข้ามาเลี้ยง

ข้อ ๙ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ วัสดุดิบ และอาหารสุกร

(๑) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ เช่น พัดลมระบายอากาศ รวมถึงสวิทช์และสายไฟต่างๆ ต้องติดตั้งหรือจัดเก็บให้เป็นระเบียบ ปลอดภัย ทำความสะอาดสม่ำเสมอ ตรวจสอบและบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีใช้งานได้ หากพบการชำรุด ต้องหยุดใช้งานและดำเนินการซ่อมแซม แก้ไข พร้อมทั้งจัดให้มีป้ายห้ามใช้

(๒) ทำความสะอาดภาชนะ อุปกรณ์ให้อาหารและน้ำสุกร เป็นประจำ

(๓) จัดเก็บวัสดุดิบ และอาหารเลี้ยงสุกรที่มิดชิด สามารถป้องกันแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค และป้องกันการเสื่อมสภาพ เพื่อลดกลิ่นรบกวน

ข้อ ๑๐ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการของเสียที่เกิดจากการประกอบกิจการ

(๑) การจัดการมูลฝอย

(ก) มูลฝอยต้องจัดให้มีภาชนะรองรับที่เพียงพอและถูกหลักสุขาภิบาล คัดแยกมูลฝอยทั่วไป มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน เช่น วัสดุมีคม เข็มฉีดยา ยาเสื่อมสภาพ ภาชนะบรรจุสารเคมี และนำไปกำจัดด้วยวิธีการที่เหมาะสม และเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(ข) การจัดการมูลสุกร ให้รวบรวมและบำบัดด้วยวิธีตาก หมัก ระบบแก๊สชีวภาพหรือวิธีการอื่นใดที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ต้องมีระบบ วิธีการ หรือโครงสร้างที่สามารถป้องกันกลิ่นรบกวน และมีให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคได้

(ค) การจัดการซากสุกรต้องใช้วิธีที่ถูกสุขลักษณะ เพื่อลดการแพร่กระจายของเชื้อโรค ไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค และไม่เกิดปัญหามลพิษต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมดังต่อไปนี้

๑) วิธีการฝัง ต้องมีพื้นที่เพียงพอ อยู่ในบริเวณที่น้ำท่วมไม่ถึง และห่างจากแหล่งน้ำ ให้ฝังไว้ได้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตร โรยปูนขาวหรือราดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อแล้วกลบหลุมและคลุมดินให้แน่น เหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตร เพื่อป้องกันไม่ให้สัตว์ไปคุ้ยเขี่ย

๒) วิธีการเผา ให้ทำในบริเวณที่เหมาะสมและเผาซากจนหมด ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓) วิธีการทิ้งในบ่อทิ้งซากของสถานประกอบกิจการ ต้องถูกสุขลักษณะ โดยต้องกำจัดซากสุกรในบ่อปิดที่มิดชิด และมีประสิทธิภาพสามารถป้องกันกลิ่น แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคได้

-๔-

๔) วิธีการอื่นใดให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติที่ราชการกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(ง) กรณีสุกรป่วยหรือตายโดยไม่ทราบสาเหตุ สุกรเป็นโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ต้องมีการจัดการซากสุกรให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๒) การจัดการมลพิษ

(ก) ทำความสะอาดตัวสุกร คอกสุกร และรางให้อาหาร มิให้เกิดการสะสมของน้ำปัสสาวะ มูลสุกร และเศษอาหาร เพื่อลดปัญหากลิ่นรบกวน

(ข) จัดให้มีและบำรุงรักษาท่อ รางระบายน้ำเสีย หรือน้ำทิ้งให้อยู่ในสภาพดี ใช้งานได้ สะอาด ปราศจากน้ำขังและการสะสมของมูลสุกรหรือกากตะกอน เพื่อป้องกันกลิ่นรบกวนและการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค

(ค) การบำบัด หรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียจากการประกอบกิจการ ให้ดำเนินการโดยวิธีการที่มีประสิทธิภาพ เพียงพอ สามารถรองรับปริมาณน้ำเสียและบำบัดน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้ก่อนระบายสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่ภายนอก หรือนำกลับมาใช้ประโยชน์ภายในสถานประกอบกิจการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

กรณีสถานประกอบกิจการไม่เข้าข่ายบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผู้ดำเนินกิจการต้องมีมาตรการจัดการน้ำเสียเบื้องต้น เช่น บ่อเกรอะ บ่อซึม ที่มีขนาดเหมาะสมและเพียงพอต่อปริมาณความสกปรกที่เกิดขึ้นก่อนระบายสู่ภายนอก

(ง) การจัดการกากตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากการจัดการน้ำเสียต้องรวบรวมและกำจัด หรือนำไปใช้ประโยชน์ด้วยวิธีการที่เหมาะสม โดยไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

(จ) มาตรการลดกลิ่นอันเกิดจากการประกอบกิจการด้วยวิธีที่เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องไม่เกินค่ามาตรฐานความเข้มข้นของกลิ่นทางอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากสถานประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(ฉ) มาตรการควบคุมระดับเสียงในสถานประกอบกิจการต้องดำเนินการมิให้มีระดับเสียงเกินกว่าที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุ ผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการ เข้ามาตั้งอยู่ใกล้กับสถานประกอบกิจการตามประกาศนี้ เป็นเหตุให้สถานประกอบกิจการมีระยะห่างไม่เป็นไปตามข้อ ๕ วรรคหนึ่ง ให้สถานประกอบกิจการนั้นจัดให้มีมาตรการป้องกันเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสุขภาพที่อาจเกิดขึ้น และให้ประกอบกิจการตามเดิมต่อไปได้

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ประกอบกิจการตามเดิมต่อไปได้ โดยไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๕ วรรคหนึ่ง และข้อ ๖ แต่ต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงอย่างมีประสิทธิภาพโดยให้น้ำความในข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

สถานประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้เพิ่มจำนวนสุกรมากกว่าที่มีอยู่เดิม เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นให้น้ำความในข้อ ๕ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

-๕-

ข้อ ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๑๔ ให้นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อให้ปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(ลงชื่อ)
(นายสุชาติ นิมมาน)
นายกเทศมนตรีตำบลชุมพล

เห็นชอบ

(นางจริยา จันทร์คำ)
(นางอำเภอศรีนครินทร์)
()

บัญชีค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชุมพล
เรื่อง การควบคุมกิจการ การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร พ.ศ. ๒๕๖๖

กลุ่ม	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม
๑.	กิจการที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์	
	(๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และอนุบาลสุกร	
	ก. จำนวน ตั้งแต่ ๑๑ ถึง ๒๐ ตัว	๑๐๐
	ข. จำนวน ตั้งแต่ ๒๑ ถึง ๕๐ ตัว	๒๐๐
	ค. จำนวน ตั้งแต่ ๕๑ ถึง ๒๐๐ ตัว	๓๐๐
	ง. จำนวน ตั้งแต่ ๒๐๑ ถึง ๕๐๐ ตัว	๕๐๐
	จ. จำนวน ตั้งแต่ ๕๐๑ ถึง ๕,๐๐๐ ตัว	๑,๐๐๐
	ฉ. จำนวน ตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตัวขึ้นไป	๒,๐๐๐

